

ความงามในภูมิทัศน์ที่ไม่เป็นระเบียบ

Aesthetic in landscape disorderly

นาย ชัยรณรงค์ จารุภูมิ

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตรกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
จิตรกรรม

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....

ประธานกรรมการ

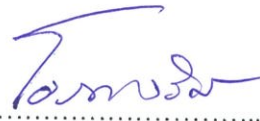
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิธิพัฒน์ หอยสังข์ทอง)

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร คงคา)

กรรมการ

.....

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มล. โอภาสจรัส นันทวัน)

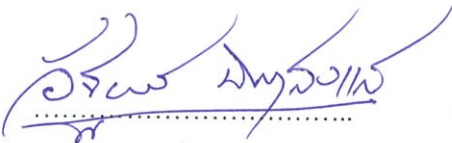
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์หทัยรัตน์ มณีรัตน์)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คมสัน หนูเขียว)

กรรมการ

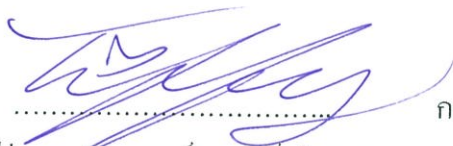
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัฐพร นิมมาลัยแก้ว)

กรรมการ

(อาจารย์ณัฐรัตน์ บัวลอย)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุพงษ์ จันทร์)

กรรมการและเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัฐพร นิมมาลัยแก้ว)

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ความงามในภูมิทัศน์ที่ไม่เป็นระเบียบ Aesthetic in landscape disorderly
ชื่อ	นาย รัชรุจน์ จารุภูมิ
รหัสนักศึกษา	58020486
สาขาวิชา	จิตรกรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2561- 2562
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัฐพร นิยมมาลัยแก้ว

บทคัดย่อ

กรุงเทพฯ เป็นเมืองหลวงที่มีความแออัดสูงเพราะประชากรล้นไหลเข้ามาอยู่ในเมืองเพิ่มขึ้น และกิจกรรมทางเศรษฐกิจส่วนใหญ่ มักเกิดขึ้นจากเมือง กรณีของไทยการพัฒนาระเบียงคูตัวอยู่ในกรุงเทพฯ เป็นหลัก โดยมีโครงสร้างระบบเมืองที่ไม่สมดุลในลักษณะเมืองเอกรงค์คือมีเพียงกรุงเทพฯ ที่มีการพัฒนาความเจริญสูงกว่าเมืองรองอื่นๆ อย่างชัดเจน สร้างความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของประชากร แรงงานทะลักเข้าสู่ใจกลางเมือง สร้างปัญหาด้านการอยู่อาศัยอย่างเช่น ชุมชนแออัด ปัญหาหลักของชุมชนแออัดในเมืองถูกมองจากสังคมในทางแง่ลบ ในเชิงพื้นที่ที่ขาดความสวยงาม ชำรุดทรุดโทรม ไม่เป็นระเบียบ โดยพื้นฐานประชาชนผู้อาศัยเป็นผู้มีรายได้น้อยและขาดความมั่นคงในการเป็นเจ้าของพื้นที่อยู่อาศัย ทักษะคุณภาพของชุมชนมีความหนาแน่นของบ้านพักอาศัยที่มีอยู่หลากหลายประเภท เช่น บ้านเดี่ยวทำด้วยไม้ไม่เกินสองชั้น บ้านเช่าห้องขนาดเล็กอยู่อาศัยหลายสิบคน เพิ่งต่ออาศัยเป็นที่พักและเก็บของแบบเปิดโล่ง ด้วยพื้นที่ที่จำกัด เรามักจะเห็นการก่อสร้างที่พักอาศัยด้วยวัสดุต้นทุนต่ำและสิ่งของถูกกองพะเนินซ้อนทับกันอย่างมากมาย

ข้าพเจ้าใช้ทักษะคุณภาพของชุมชนเป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าสร้างผลงานที่มีแนวคิดเกี่ยวกับมุมมองของพื้นที่ในชุมชน ใช้การเปรียบเทียบ โครงสร้างและวัตถุในสภาพแวดล้อมจริงกับทัศนธาตุในองค์ประกอบศิลป์ เช่น เส้น สี รูปร่างรูปทรง พื้นที่ว่าง น้ำหนักและพื้นผิว นำเสนอผลงานจิตรกรรมในรูปแบบ ลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม Abstract Expressionism ผ่านการประสานกันของรูปทรง เนื้อหา และเทคนิควิธีการทางจิตรกรรมเพื่อเป็น การแสดงออกทางคุณค่าของงานศิลปะ ความงาม และ ความรู้สึกทางอารมณ์ของสุนทรียภาพ

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัฐพร นิมมาลัยแก้ว ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา และครอบครัว ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

ธศรจณ์ จารุภูมิ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ	2
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 ขอบเขตของโครงการ	3
บทที่ 2 อิทธิพลจากงานศิลปกรรม	5
2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากชุมชนแออัด	5
2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	10
2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์	16
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	17
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	17
3.2 กระบวนการสร้างงาน	38
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	40
4.1 วิเคราะห์ผลงานโดยรวม	40
4.2 วิเคราะห์ทัศนธาตุ	41
4.3 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์	47
บทที่ 5 บทสรุป	59
บรรณานุกรม / เอกสารอ้างอิง	60
ภาพผลงานศิลปะ	62
ประวัติผู้เขียน	69

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1. ภาพที่ 1 ชุมชนริมทางรถไฟราชปรารภ-พญาไท	6
2. ภาพที่ 2 ชุมชนริมรางรถไฟแยกจตุรพงษ์-ทางเข้าสถานีรถไฟกรุงเทพ	7
3. ภาพที่ 3 ชุมชนริมรางรถไฟแยกจตุรพงษ์-ทางเข้าสถานีรถไฟกรุงเทพ	7
4. ภาพที่ 4 ชุมชนเคหะดินแดง	8
5. ภาพที่ 5 ชุมชนเคหะดินแดง	8
6. ภาพที่ 6 Gerhard Richter self portraits	10
7. ภาพที่ 7 Gerhard Richter Abstract Painting	12
8. ภาพที่ 8 Gerhard Richter Abstract Painting	12
9. ภาพที่ 9 Adrian Ghenie self portraits	13
10. ภาพที่ 10 Adrian Ghenie The Collector 4	15
11. ภาพที่ 11 Adrian Ghenie Nickelodeon	15
12. ภาพที่ 12 ภาพร่างชิ้นที่ 1	17
13. ภาพที่ 13 ภาพร่างชิ้นที่ 2	18
14. ภาพที่ 14 ภาพร่างชิ้นที่ 3	18
15. ภาพที่ 15 ภาพร่างชิ้นที่ 4	19
16. ภาพที่ 16 ภาพร่างชิ้นที่ 5	19
17. ภาพที่ 17 ภาพร่างชิ้นที่ 6	20
18. ภาพที่ 18 ภาพร่างชิ้นที่ 1	23
19. ภาพที่ 19 ภาพร่างชิ้นที่ 2	23
20. ภาพที่ 20 ภาพร่างชิ้นที่ 3	24
21. ภาพที่ 21 ภาพร่างชิ้นที่ 4	24
22. ภาพที่ 22 ภาพร่างชิ้นที่ 5	25
23. ภาพที่ 23 ภาพร่างชิ้นที่ 6	25
24. ภาพที่ 24 ภาพร่างชิ้นที่ 7	26
25. ภาพที่ 25 ภาพร่างชิ้นที่ 8	26
26. ภาพที่ 26 ภาพร่างชิ้นที่ 9	27

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
27. ภาพที่ 27 ภาพร่างชิ้นที่ 10	27
28. ภาพที่ 28 ภาพร่างชิ้นที่ 11	28
29. ภาพที่ 29 ภาพร่างชิ้นที่ 1	31
30. ภาพที่ 30 ภาพร่างชิ้นที่ 2	31
31. ภาพที่ 31 ภาพร่างชิ้นที่ 3	32
32. ภาพที่ 32 ภาพร่างชิ้นที่ 4	32
33. ภาพที่ 33 ภาพร่างชิ้นที่ 5	33
34. ภาพที่ 34 ภาพร่างชิ้นที่ 6	33
35. ภาพที่ 35 ภาพร่างชิ้นที่ 7	34
36. ภาพที่ 36 ภาพร่างชิ้นที่ 8	34
37. ภาพที่ 37 ชั้นตอนที่ 1	38
38. ภาพที่ 38 ชั้นตอนที่ 2	38
39. ภาพที่ 39 ชั้นตอนที่ 3	39
40. ภาพที่ 40 ชั้นตอนที่ 4	39
41. ภาพที่ 41 ภาพการวิเคราะห์เส้น 1	41
42. ภาพที่ 42 ภาพการวิเคราะห์เส้น 2	41
43. ภาพที่ 43 ภาพการวิเคราะห์เส้น 3	42
44. ภาพที่ 44 ภาพการวิเคราะห์รูปทรง 1	42
45. ภาพที่ 45 ภาพการวิเคราะห์รูปทรง 2	42
46. ภาพที่ 46 ภาพการวิเคราะห์พื้นผิว 1	43
47. ภาพที่ 47 ภาพการวิเคราะห์พื้นผิว 2	43
48. ภาพที่ 48 ภาพการวิเคราะห์พื้นผิว 3	43
49. ภาพที่ 49 ภาพการวิเคราะห์สี 1	44
50. ภาพที่ 50 ภาพการวิเคราะห์สี 2	44
51. ภาพที่ 51 ภาพการวิเคราะห์สี 3	44
52. ภาพที่ 52 ภาพการวิเคราะห์น้ำหนัก 1	45
53. ภาพที่ 53 ภาพการวิเคราะห์น้ำหนัก 2	45
54. ภาพที่ 54 ภาพการวิเคราะห์ที่ว่าง 1	45

55. ภาพที่ 55 ภาพการวิเคราะห์ที่ว่าง 2	46
56. ภาพที่ 56 ภาพวิเคราะห์ห้องค้ประกอบผลงานชิ้นที่ 1	47
57. ภาพที่ 57 ภาพวิเคราะห์ห้องค้ประกอบผลงานชิ้นที่ 2	49
58. ภาพที่ 58 ภาพวิเคราะห์ห้องค้ประกอบผลงานชิ้นที่ 3	51
59. ภาพที่ 59 ภาพวิเคราะห์ห้องค้ประกอบผลงานชิ้นที่ 4	53
60. ภาพที่ 60 ภาพวิเคราะห์ห้องค้ประกอบผลงานชิ้นที่ 5	55
61. ภาพที่ 61 ภาพวิเคราะห์ห้องค้ประกอบผลงานชิ้นที่ 6	57

บทที่ 1

บทนำ

โครงสร้างระบบเมืองของไทยจัดอยู่ใน กลุ่มเอคนคร (Primary pattern) หรือเมืองที่มีการพัฒนาความเจริญสูงกว่าเมืองอื่น การกระจายตัวขนาดเมืองของไทยขาดความสมดุล สังเกตได้จากสัดส่วนประชากรแต่ละเมืองเทียบเมื่อเทียบกับกรุงเทพฯแล้ว ประชากรที่อยู่ในกรุงเทพฯมีความหนาแน่นมากกว่าอย่างชัดเจน สะท้อนให้เห็นว่าไทยมีกรุงเทพฯเป็นเมืองใหญ่สุดเมืองเดียวของประเทศไทย การที่ไทยมีโครงสร้างระบบเมืองแบบเอคนครจึงส่งผลให้กรุงเทพฯ เป็นพื้นที่หลักที่ดึงดูดทรัพยากรทั่วประเทศมากระจุกอยู่ในพื้นที่โดยรอบสูงกว่าพื้นที่เมืองอื่น ทั้งคน ปัจจัยการผลิต และเงินลงทุนในสาธารณูปโภคกับ โครงสร้างพื้นฐาน ด้วยเหตุดังกล่าวการมีระบบเมืองที่ไม่สมดุลจึงเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งผลต่อการจัดสรรทรัพยากร โดยเฉพาะงบประมาณ และการกระจายประโยชน์ทางเศรษฐกิจให้กับเมืองอื่นอย่างไม่เท่าเทียม ประเทศไทยยังขาดการวางแผนจัดการพื้นที่เมือง (Zoning) อย่างเหมาะสมในช่วงที่เมืองขยายตัว การที่รัฐไม่ได้ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการพื้นที่นับแต่อดีต ส่งผลให้อาณาเขตพื้นที่เมืองใหญ่ของไทยในปัจจุบันกระจายตัวออกไปตามทิศทางต่างๆอย่างไม่สมดุล การใช้ประโยชน์ภายในพื้นที่เมืองไม่มีประสิทธิภาพมากนักและประชากรในพื้นที่เมืองไม่สามารถเข้าถึงสาธารณูปโภคในเมืองและบริการสาธารณะได้อย่างเท่าเทียม รูปแบบการพัฒนาเมืองของกรุงเทพฯที่ผ่านมานั้นมุ่งเน้นไปที่ “การขยายเมืองแนวราบ” การขยายตัวของเมืองในแนวราบหมายถึงการสร้างอาคารบ้านเรือนที่มีความสูงไม่มากนักเพื่อเป็นการสะดวกต่อการประกอบอาชีพของประชาชนที่มีอาชีพค้าขาย แรงงาน และเป็นการเข้าถึงการคมนาคมขนส่ง โดยเฉพาะถนนหนทาง ในอดีตชุมชนมีการกระจายตัวตามแหล่งทำกิน บริเวณใจกลางเมืองมักเป็นที่อยู่อาศัยหนาแน่นบริเวณที่อยู่อาศัยประกอบไปด้วยบ้านเรือน หอพัก อาคารชุด บ้านเช่า และตึก โดยความสูงเฉลี่ยไม่เกิน 5 ชั้น ในช่วง พ.ศ.2500 ตัวเมืองกรุงเทพฯได้ขยายมากขึ้นจนกระจายไปยังเขตชานเมืองโดยรอบ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาได้นำมาซึ่งปัญหาต่างๆ มากมายทั้งปัญหาด้านมลภาวะ จากการจราจรที่หนาแน่น ประสบปัญหาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมชุมชนที่แออัดที่เกิดจากการขยายตัวของผู้อยู่อาศัยที่มีมากขึ้น มีการหลั่งไหลของประชาชนเข้ามาในเมืองเป็นจำนวนมาก โดยส่วนใหญ่เป็นผู้มีรายได้น้อยประกอบอาชีพเป็นแรงงาน ค้าขาย และหาบเร่แผงลอย การเกิดขึ้นของชุมชนมีมากขึ้นและกระจายตัวอย่างรวดเร็ว แต่ไม่มีความพร้อมในด้านการจัดการบริการพื้นฐานในการดำรงชีวิตให้แก่ผู้อยู่อาศัยในชุมชน

ชุมชนแออัดเป็นพื้นที่ที่ข้าพเจ้าให้ความสนใจในสภาพแวดล้อมทางกายภาพ รูปลักษณะภายนอกของโครงสร้างบ้านที่อยู่อาศัย ที่มีความเก่า ชำรุดทรุดโทรม มีการซ้อนทับกันของสิ่งของ

เครื่องใช้ อุปกรณ์ประกอบอาชีพ วัสดุสร้างบ้านเช่น แผ่นสังกะสี แผ่นไม้ ฝ้าใบไวนิล แผ่นกระเบื้อง รถเข็นขายของ กองเป็นเนินสูง บ้างมีการต่อเติมบ้านลักษณะชั่วคราวของคนไม่มีบ้านใช้เป็นที่อาศัย และเก็บของเก่าจำนวนมากขายเป็นอาชีพ อาณาเขตที่เกิดจากการประสานกันระหว่างโครงสร้างบ้านและสิ่งของจำนวนมาก เป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าสังเกต และพิจารณาความเป็นไปได้ในแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่เป็นความประทับใจส่วนตัว ในรูปทรงที่มีความทับซ้อน โครงสร้าง พื้นผิว บรรยากาศ ความซ้ำรูดไม่สมบูรณ์ ความไม่เป็นระเบียบ และความหนาแน่น ใช้วิธีการเปรียบเทียบลักษณะเช่นนี้กับทัศนธาตุ ในองค์ประกอบศิลปะในการคลี่คลายพัฒนาไปสู่ความงาม ความรู้สึก อันบริสุทธิ์ทางสุนทรียภาพ

1.1 ความสำคัญของโครงการ

ข้าพเจ้าเกิดและอาศัยอยู่ในชุมชนบ่อนไก่ที่อยู่ใจกลางเมืองกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นการผสมระหว่างชุมชนแฟลตเคหะ และชุมชนแออัด ข้าพเจ้าสังเกตเห็นชุมชนแออัดว่ามีสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ที่ไม่เป็นระเบียบ มีความทรุดโทรม และความแออัดของบ้านพักอาศัยที่เรียงติดๆกันเป็นแถวหนาแน่น การก่อสร้างที่อยู่อาศัยมีหลายประเภท เช่น กระต๊อบไม้เล็กๆ บ้านไม้เดี่ยวที่ปลูกสร้างจากวัสดุราคาต่ำ และห้องเช่า บริเวณบ้านพักอาศัย ทางสัญจรทางเท้า และพื้นที่รกร้าง จะพบว่าสิ่งของเครื่องใช้ เศษไม้ สังกะสี เต็นท์ ฝ้าใบไวนิล ขยะ ฯลฯ ถูกกองทับซ้อนและวางทิ้งไว้ซึ่งก่อให้เกิดอาณาเขตที่มีรูปร่างที่แปลกประหลาด

ปัญหาหลักของชุมชนแออัดในกรุงเทพฯ คือ ขาดการจัดการและพัฒนาพื้นที่จากรัฐบาลให้มีประสิทธิภาพในการรองรับด้านที่อยู่อาศัยให้เพียงพอต่อความต้องการ เนื่องด้วยการอพยพถิ่นฐานและการหลั่งไหลของประชากรที่เข้ามาทำงานในเมืองหลวงเป็นจำนวนมากบวกกับผู้อยู่อาศัยเดิมในชุมชน ซึ่งพื้นฐานมีการประกอบอาชีพ เป็นแรงงานรับจ้าง ค่าขาย หาบเร่ และขายอาหารรถเข็น จึงมีรายได้ที่ต่ำ ไม่สามารถจับจองพื้นที่อยู่อาศัยที่มั่นคงและมีคุณภาพที่ดีได้ ทำให้ต้องอาศัยเช่าบ้านในชุมชน เกิดการขยายตัวของประชากรที่ไม่สอดคล้องกับพื้นที่ทำให้เกิดความทรุดโทรม ขาดความสวยงาม และไม่เป็นระเบียบในทัศนียภาพของชุมชนแออัด

สิ่งเหล่านี้เกิดเป็นความประทับใจและเป็นรสนิยมความชอบส่วนตัวของข้าพเจ้าต่อพื้นที่จากรูปลักษณะภายนอกผ่านการมองเห็นด้วยสายตา และพิจารณาคัดเลือกลักษณะเฉพาะของชุมชน

เช่น ความไม่สมบูรณ์ของโครงสร้างบ้านพักอาศัยที่มีความชำรุดและการซ่อมแซมสะเปะสะปะ แปลกประหลาด ความเก่าและอายุการใช้งานที่ผ่านระยะเวลายาวนานทำให้เกิดสีและคราบเปื้อนตามผนังบ้าน หลังคา และ พื้นผิวที่แตกต่างของวัสดุสร้างบ้าน รวมทั้งสิ่งของ และขยะที่ถูกกองซ้อนทับกันกินพื้นที่อยู่อาศัยและที่ว่างที่รกร้าง ซึ่งข้าพเจ้าเปรียบเทียบสิ่งที่ข้าพเจ้าพบเจอกับความรู้ องค์ประกอบศิลปะและจำแนกออกเป็นส่วนประกอบต่างๆทางทัศนธาตุเพื่อประกอบสร้างให้เกิดความสัมพันธ์กันทางรูปทรงและเนื้อหาในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้า

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อนำเสนอมุมมองของทิวทัศน์ในชุมชนแออัด ที่ไม่เป็นระเบียบ ผ่านความซับซ้อนของโครงสร้างบ้านเรือนที่ชำรุดทรุดโทรม กับความคับแคบของที่อยู่อาศัย และสภาพแวดล้อมโดยรอบในชุมชน
2. ต้องการนำเสนอความงามทางสุนทรียะของงานจิตรกรรมรูปแบบ ลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม Abstract expressionism เป็นการประสานกันของรูปทรงในทิวทัศน์และองค์ประกอบทัศนธาตุอย่าง สี พื้นผิว รูปร่างรูปทรง น้ำหนัก พื้นที่ ในผลงานจิตรกรรม นำเสนอความสดของสี ความรวดเร็ว ทำทาง รูปร่าง พื้นผิว การทับซ้อนของสี คราบของสี และการทับซ้อนของรูปทรง พื้นที่ว่าง โครงสร้าง ที่ก่อให้เกิดจินตนาการในการสร้างความรู้สึกอึดอัดและ ความกลมกลืนของพื้นผิว
3. เป็นอารมณ์ศิลปะที่บริสุทธิ์ที่เกิดจาก ความรู้สึกส่วนตัวและจินตนาการของข้าพเจ้า นำเสนอผ่านงานจิตรกรรมเพื่อกระตุ้นให้เกิดอารมณ์และความพึงพอใจในสุนทรียภาพแก่ผู้ชม

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1. ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมในรูปแบบ ลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม Abstract expressionism โดยได้รับแรงบันดาลใจมาจากสภาพแวดล้อมที่ข้าพเจ้าอาศัยอยู่ และพบเห็นในชีวิตประจำวันสภาพแวดล้อมที่ข้าพเจ้าพบเห็นในชุมชนมีลักษณะที่ไม่เป็นระเบียบของโครงสร้างของวัสดุสิ่งของที่ถูกกองพะเนินทิ้งของใช้ในชีวิตประจำวัน อุปกรณ์ประกอบอาชีพ เศษไม้ เสื้อผ้า ไวนิล สังกะสีเก่าที่มีคราบสนิม กระดาษคั้นไม้ รดเงิน วัตถุเหล่านี้ถูกจัดวางสลับทับซ้อนกันไปมาทับบริเวณบ้าน บนพื้นที่ทางสัญจรหรือ

พื้นที่สาธารณะ ได้ถูกแผดเคเหะ เกิดเป็นอาณาเขตที่มีรูปร่างแปลกประหลาดมีความทับซ้อนในแต่ละ สร้างมิติของพื้นที่ที่มีความแปลกประหลาดและความคลุมเครือของรูปทรง

2. แนวทางการสร้างสรรค์จิตรกรรมรูปแบบลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม Abstract expressionism
3. จิตรกรรม (Painting)
4. จำนวนผลงานมี 6 ชิ้น
  1. ขนาด 150 × 200 เซนติเมตร
  2. ขนาด 150 × 200 เซนติเมตร
  3. ขนาด 150 × 200 เซนติเมตร
  4. ขนาด 150 × 200 เซนติเมตร
  5. ขนาด 150 × 200 เซนติเมตร
  6. ขนาด 150 × 200 เซนติเมตร

บทที่ 2

อิทธิพลจากงานศิลปกรรม

2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากชุมชนแออัดในกรุงเทพฯ

ข้าพเจ้ามีความสนใจเกี่ยวกับชุมชนแออัดในกรุงเทพมหานครฯ โดยข้าพเจ้าได้ศึกษาโครงสร้างของเมือง การเกิดชุมชนแออัด จากการสืบค้นทางอินเทอร์เน็ตและการสำรวจด้วยการลงพื้นที่ชุมชนจริง ข้อมูลในที่นี่เป็นการประกอบให้ได้มาซึ่งแรงบันดาลใจในการทำงานศิลปะโดยมุ่งเน้นไปยังสภาพแวดล้อมที่พหุศาสตร์และบริบทของพื้นที่ ข้าพเจ้าสังเกตสิ่งที่เกิดขึ้นและเกิดการค้นคว้าด้วยการสำรวจและเก็บข้อมูลภาพถ่ายจากชุมชนดังต่อไปนี้

ชุมชนริมรางรถไฟราชปรารภ-พญาไท

เป็นสถานีรถไฟสองสถานีที่ตั้งอยู่ใกล้ย่านใจกลางเมือง โดยการตั้งที่อยู่อาศัยการสร้างบ้านเรือนของประชาชนตั้งขนานริมรางรถไฟทั้งขาเข้าและขาออกถัดจากชุมชนไปทางด้านหลังเป็นตึกสูงและอาคารสำนักงาน การวางตัวของบ้านเรือนเป็นไปตามแนวยาวของรางรถไฟและแบ่งซอยเป็นแถวลดหลั่นลงไป ลักษณะบ้านส่วนใหญ่เป็นบ้านไม้ 1-2 ชั้นและมีบ้านเรือนผสมระหว่างไม้และปูน โครงสร้างส่วนใหญ่เป็นไม้ใช้แผ่นสังกะสีมุงเป็นหลังคา มีการต่อเติมซ่อมแซมในส่วนที่ชำรุดด้วยวัสดุที่หาได้ใกล้บริเวณรางรถไฟเป็นของที่ไม่ได้ใช้แล้วแต่ยังมีสภาพใช้งานได้เช่นผ้าใบร่วมขายของขนาดใหญ่ แผ่นไม้หรือกระดานลัง ไม้ปิดปิดการมองเห็นจากภายนอก การใช้ชีวิตเป็นไปอย่างเรียบง่ายมีการตั้งร้านค้าของชำในตัวบ้านบ้าง มีการประกอบอาชีพอื่นเช่นการเก็บขวดน้ำขาย การเก็บของเก่าแยกเป็นกระสอบกองเป็นเนินสูง และการค้าขายด้วยรถเข็นเพราะบริเวณนั้นอยู่ใกล้ชิดกับออฟฟิศ สำนักงาน และมีผู้คนสัญจรจำนวนมากที่มารอขึ้นรถไฟที่สถานี วิถีชีวิตประจำวันเช่นการประกอบอาหารมีการใช้พื้นที่ในการทำอาหารหน้าบริเวณบ้านบ้าง การตากผ้าจะมีการสร้างราวหรือหาไม้มาต่อขยายให้ได้ความยาวและตากผ้าเรียงกันเป็นแถวยาว มีการสร้างพื้นที่ที่ใช้ในการเลี้ยงไก่ ขนาดใหญ่มีสุ่มไก่เรียงกันเป็นบริเวณกว้าง มีส่วนพื้นที่สนามเด็กเล่นที่มีของเล่นสภาพเก่า และยังมีพื้นที่ใช้งานได้ บางบ้านมีลักษณะเปิดโล่งสร้างในลักษณะกึ่งถาวรไม่มีประตูปิดใช้ไม้ สังกะสี และผ้าใบไวนิล มามุงทำเป็นหลังคาใช้กำบังแสงแดด และฝนสภาพแวดล้อมโดยรอบค่อนข้างมีความหนาแน่นทั้งตัวบ้านเรือนและต้นไม้ใหญ่ข้างบ้าน ทางสัญจรทางเท้าบริเวณริมรางเป็นหิน โยธาทรงรถไฟซึ่งมีความลำบากและต้องระมัดระวังในการเดิน

ภาพที่ 1 : ชุมชนริมรางรถไฟราชปรารภ-พญาไท

ชุมชนริมรางรถไฟแยกจตุพงษ์-ทางเข้าสถานีรถไฟกรุงเทพ

เป็นชุมชนที่มีประวัติยาวนานมีบ้านเรือนที่ตั้งติดกันอย่างแออัดและอาคารพาณิชย์ ตึกแถวที่เก่าและทรุดโทรม สิ่งที่ข้าพเจ้าพบเห็นคือสภาพแวดล้อมมีความทรุดโทรม ความเก่า และความไม่เป็นระเบียบ ทางสัญจรมีขนาดเล็กคับแคบ การตั้งที่พักอาศัยบนพื้นที่มีทั้งสองฝั่งข้างทางริมรางรถไฟเรียงยาวเป็นระยะทางไกล ที่ตั้งของบ้านเรือนจะอยู่ต่ำกว่ารางรถไฟไม่เสมอกันอย่างชุมชนริมรางรถไฟราชปรารภ-พญาไทบ้านเรือนส่วนใหญ่ทำจากไม้ผสมปูนตั้งติดกันอย่างหนาแน่น บริเวณดังกล่าวยังมีการตั้งร้านค้า ร้านอาหาร คริวแบบเปิดโล่งขายกันริมทางรถไฟ บางที่พักอาศัยเป็นลักษณะการต่อเติมเพิงขึ้นจากเศษแผ่นไม้ แผ่นสังกะสี ระแนงไม้เก่าๆและผ้าใบไวไนล ไม่มีการปิดกั้นอย่างมิดชิด ลักษณะพิเศษจากชุมชนแห่งนี้จะสังเกตได้ว่าการต่อเติมซ่อมแซมบ้านอย่างสะเปะสะปะมีความทับซ้อนที่แตกต่างตามรูปทรงของวัสดุ พื้นผิวของวัสดุมีความเก่า มีรอยคราบจากสิ่งสกปรกและคราบสนิมบนแผ่นสังกะสี สีของวัสดุที่แตกต่างกันตามช่วงเวลาของการใช้งาน สร้างความขัดแย้งระหว่างความสดใหม่กับความเก่าชืด การต่อเติมโครงสร้างที่แปลกประหลาดทำให้มีส่วนที่ยื่นออกมาใกล้ชิดกับตัวรถไฟเวลาที่วิ่งผ่าน

ภาพที่ 2 : ชุมชนริมรางรถไฟแยกอรุณพงศ์-ทางเข้าสถานีรถไฟกรุงเทพ

ภาพที่ 3 : ชุมชนริมรางรถไฟแยกอรุณพงศ์-ทางเข้าสถานีรถไฟกรุงเทพ

ชุมชนเคหะแฟลตดินแดง

ชุมชนเคหะแฟลตดินแดงเป็นชุมชนที่มีชื่อเสียงยาวนานอยู่ในความดูแลของหน่วยงานการเคหะแห่งชาติของรัฐบาลเพื่อจัดหาที่พักอาศัยให้กับผู้มีรายได้น้อย ประเภทของที่พักอาศัยเป็นแบบแฟลตมีความสูง 5 ชั้น ใช้สำหรับอยู่อาศัย 4 ชั้น แบ่งเป็นห้องเป็นแถวด้านเดียวมีทางขึ้นลงซ้ายและขวาวบริเวณชั้นเป็นใต้ถุน โลงจุดประสงค์แรกของพื้นที่นี้ทำให้เกิดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ปัจจุบันมีการใช้เป็นที่จอดรถมอเตอร์ไซค์และจอดรถเงินขายของ บางอาคารมีการจับจองพื้นที่ใต้ถุนใช้เป็นที่พักอาศัยส่วนตัวแบ่งและกันเขตมีการนำเฟอร์นิเจอร์วัสดุต่างๆมาวางจัดทำเป็น

ห้อง เกิดความไม่เป็นระเบียบ และมีการทิ้งขี้ของที่เก่าและชำรุด เกิดความเกะกะทำให้ไม่ได้ใช้ประโยชน์พื้นที่อย่างเต็มที่

ภาพที่ 4 : ชุมชนเคหะดินแดง

ภาพที่ 5 : ชุมชนเคหะดินแดง

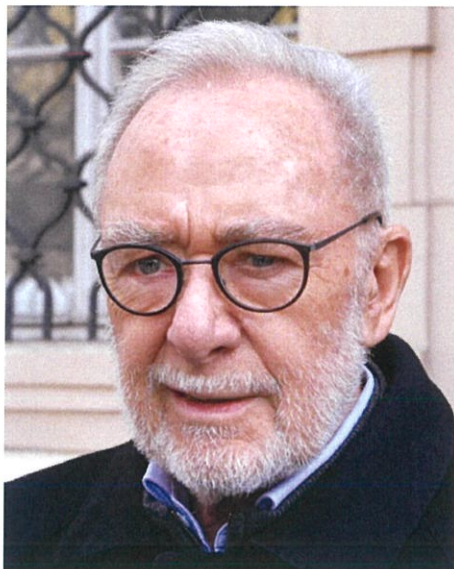
ข้าพเจ้าสนใจสภาพแวดล้อมที่พักอาศัยในชุมชนแออัด ข้าพเจ้าพบว่าสภาพแวดล้อมของชุมชนแออัดมีความหลากหลายทางลักษณะ การจัดการพื้นที่ และเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของผู้ที่อาศัยในบ้านอาศัยนั้นๆ ชุมชนมักจะมีปัญหาหลายอย่างยกตัวอย่างปัญหาที่ข้าพเจ้าพบเจอสามารถแบ่งได้ดังนี้ ความคับแคบในที่พักอาศัยเป็นหนึ่งในปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน ด้วยปัจจัยหลายอย่างอาทิเช่น สถานะการเงินของครอบครัวที่มีค่อนข้างน้อย ทำให้ไม่สามารถเลือกที่อยู่อาศัยที่ดีได้ จึงจำเป็นต้องอาศัยในบ้านเช่าหรือสร้างบ้านในพื้นที่เช่าที่มีความไม่มั่นคงในระยะยาว เมื่อที่พักอาศัยมีพื้นที่จำกัด ทำให้พื้นที่ใช้สอยนั้นน้อยตามลงไปด้วย การใช้พื้นที่หน้าบ้านหรือการต่อเติมบ้านให้มีการใช้งาน และมีต้นทุนของวัสดุราคาต่ำจึงเป็นทางเลือกที่ดีที่สุด พื้นที่หน้าบ้านพักอาศัยนั้นส่วนใหญ่ถูกใช้วางสิ่งของของครอบครัวนั้นทั้งสิ่งของเหลือใช้ สิ่งของประกอบอาชีพ และบางครั้งคือการวางขยะเพื่อรอนำไปทิ้งที่ถังขยะรวม ปัญหาต่อมาคือสภาพแวดล้อมที่ค่อนข้างทรุดโทรม และความเก่าของที่อยู่อาศัย ความทรุดโทรมและความเก่าของที่พักอาศัยเป็นลักษณะภายนอกที่เห็นได้ชัดเจนที่สุด ลักษณะการของการผ่านสภาพการใช้งานอย่างยาวนาน และการชำรุดของวัสดุที่ใช้ทำบ้านแม้ว่าบางบ้านที่มีการต่อเติมเพื่อซ่อมแซมแล้วก็ตามแต่ด้วยระยะเวลาการใช้งานที่นานก็ทำให้เกิดการหลุดร่อนและพังในบางส่วน และมักจะพบเห็นการซ่อมแซมด้วยสิ่งของเหลือใช้ เช่นเศษแผ่นไม้ ป้ายไวนิล สังกะสีเก่า ๆ ปัญหาสุดท้ายเป็นเรื่องความไม่เป็นระเบียบและปัญหาสุขอนามัยที่ไม่ดี เช่น ระบบระบายน้ำเสีย การทิ้งขยะและสิ่งของที่ไม่ได้ใช้งานที่ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย พื้นที่ของชุมชนนั้นค่อนข้างมีจำกัด และมีความแออัดทำให้ปัญหานี้เป็นเรื่องจริงจังและอยู่คู่กับชุมชนมาตลอด

ข้าพเจ้ามองว่าลักษณะภายนอกและปัญหาของชุมชนมีความพิเศษจากการได้มองและพิจารณาไปยังส่วนต่างๆของสภาพแวดล้อมและสามารถแยกย่อยของรูปทรงวัสดุและโครงสร้างพื้นผิวของวัสดุที่มีความต่างอย่างความเก่าใหม่ ความชื้น ความสดของสีวัสดุ รอยคราบเก่า และสนิม สิ่งที่กำลังมานี้ถูกจัดวางและซ้อนทับกันโดยผู้อาศัยและสะสมมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน เมื่อพิจารณารายละเอียดดังกล่าวประกอบการวิเคราะห์แนวคิดและความสนใจพื้นที่เกิดการประสานเข้าด้วยกันกับจินตนาการของข้าพเจ้าในการคลี่คลายและหลอมรวมส่วนประกอบของรูปทรงและเนื้อหาเข้าไว้ด้วยกัน

มุมมองเหล่านี้ที่ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความประทับใจเป็นแรงบันดาลใจที่ตั้งใจคัดสรรค้นคว้าข้อมูล และสรุปแนวความคิด เนื้อหา มาสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม โดยข้าพเจ้าให้ความสนใจกับพื้นที่ ความไม่เป็นระเบียบ ความแออัดของโครงสร้างที่พักอาศัยและสิ่งของที่ถูกทับซ้อนมากมาย กระตุ้นให้ข้าพเจ้าสร้างพื้นที่ทางงานจิตรกรรมขึ้นมาใหม่ด้วยการเปรียบเทียบลวดทอนวัตถุจริงกับทัศนธาตุ จุด เส้น สี น้ำหนัก รูปร่างรูปทรง และพื้นผิว ในทางองค์ประกอบศิลปะโดยนำเสนอความงามอันบริสุทธิ์และคุณค่าทางสุนทรียภาพของจิตรกรรม โดยต่างจากพื้นที่จริงอย่างสิ้นเชิง

2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

Gerhard Richter

ภาพที่ 6 : Gerhard Richter self portraits [Online]. Available :

[https://en.wikipedia.org/wiki/Gerhard_Richter#/media/File:Gerhard_Richter,_Prague_\(2017\).jpg](https://en.wikipedia.org/wiki/Gerhard_Richter#/media/File:Gerhard_Richter,_Prague_(2017).jpg)

Gerhard Richter เป็นจิตรกรคนสำคัญของเยอรมัน เขาทำงานศิลปะที่อยู่ในช่วงกระแสเคลื่อนไหวทางศิลปะที่เฟื่องฟูในยุคปลายศตวรรษที่ 20 ลัทธิสำแดงพลังอารมณ์แนวนามธรรม (Abstract Expressionism), ป๊อปอาร์ต (Popart) ของอเมริกันและอังกฤษ, มินิมอลลิสต์ (Minimalism) และศิลปะเน้นแนวคิด (Conceptual art) เขาสร้างผลงานที่เป็นนามธรรม ภาพวาดที่เหมือนจริง ภาพถ่าย ศิลปะการจัดวาง ฯลฯ เขาได้รับการยกย่องอย่างกว้างขวางว่าเป็นหนึ่งในศิลปินร่วมสมัยชาวเยอรมันที่สำคัญที่สุด Gerhard Richter เกิดเมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1932 ที่เมือง เดรสเดิน (dresden) ประเทศ เยอรมัน ในช่วงเวลาที่พรรคนาซีขึ้นสู่อำนาจ เขาเป็นลูกคนแรก ของ Horst และ Hidegard และมีน้องสาวอีก 1 คน ครอบครัวของเขามีฐานะอยู่ในระดับกลาง พ่อของเขาเป็นครูในชนบท เมื่อเขาอายุ 16 ปี เขาเข้าฝึกเป็นนักวาดฉากในโรงละครก่อนที่จะศึกษาต่อที่ Dresden Academy of Fine Arts ในปี 1948 เขาจบโรงเรียนมัธยมอาชีพศึกษา Zittau ในช่วงปี 1951 เขาเข้าเรียนที่สถาบันศิลปะ ที่เมืองเดรสเดิน และหาเลี้ยงชีพด้วยการวาดภาพจิตรกรรมฝาผนังและป้ายโฆษณาอุตสาหกรรมทางการเมือง ในปี 1959 เขาได้ไปเยือนเยอรมนีตะวันตก และได้ดูผลงานของศิลปินสมัยใหม่อย่างแจ็กสัน พอลล็อก (Jackson Pollock) และลูซิโอ ฟอนตানা (Lucio Fontana) ในครั้งนั้นได้สร้างแรงกระตุ้นในการทำงานศิลปะของเขา เขาหนีจากเยอรมันตะวันออก

ไปเยอรมนีตะวันตกสองเดือนก่อนการสร้างกำแพงเบอร์ลินในปีค.ศ. 1961 หลังจากนั้นเขาจึงเริ่มหันมาทำงานศิลปะแบบหัวก้าวหน้า (Avant-garde) ด้วยกระบวนการที่เป็นการทบทวนเกี่ยวกับการทำงานศิลปะของเขาเอง จนในปี ค.ศ. 1983 เขาย้ายไปยัง cologne เป็นที่ที่เขาใช้ชีวิตและยังคงทำงานอยู่ที่นั่นจนถึงปัจจุบัน

ผลงานนามธรรมของ Gerhard Richter เขามุ่งเน้นความสนใจกับวิธีการสร้างภาพจิตรกรรม องค์ประกอบศิลปะ ศิลปินสร้างรูปทรงด้วยการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุ ซึ่งได้แก่ น้ำหนัก สี ที่ว่างและพื้นผิว ศิลปินสร้างงานศิลปะในแบบนอนออบเจกทีฟ หมายถึง งานศิลปะที่ไม่แสดง หรือเป็นตัวแทนสิ่งใดไม่ใช้การอ้างอิงความหมายของรูปทรงเป็นเนื้อหาและเนื้อเรื่องของงาน ศิลปินสร้างผลงานโดยปราศจากเรื่อง เป็นการแสดงแนวความคิด อารมณ์ และบุคลิกภาพของศิลปินแท้ๆ จัดว่าเป็นผลงานในรูปแบบนามธรรม ผลงานของเขาเป็นการแสดงเทคนิคทางจิตรกรรมของความทับซ้อนของสี การใช้สีมีการใช้สีทั้งแบบกลมกลืน กับ การใช้สีตัดกัน ศิลปินเลือกที่ใช้สีให้มีน้ำหนักที่หลากหลายให้เกิดความน่าสนใจ และพื้นผิวมีความแตกต่างกันตามความต้องการของศิลปินเพื่อให้เกิดความรู้สึกเรียบ หยาบ เขาทำซ้ำกับสีที่มีหลากหลายชั้น ด้วยอุปกรณ์ปาดสีขนาดใหญ่เท่าฝ่ามือ เขาใช้ปริมาณสีที่เยอะ และการจับคู่สีที่จัดจ้าน เป็นการวางแผนขั้นตอนให้เกิดรูปทรง พื้นผิวจากการปาดสีแต่ละชั้นทั้งแบบเรียบเสมอกันและการปาดให้สีติดลงบนฝ่ามือแบบไม่เสมอกัน เกิดการทับซ้อนและผสมกันของสีบนฝ่ามือ เขายังใช้วิธีการชุดสีให้เห็นชั้นสีที่อยู่ด้านล่าง มีการเลือกทิศทางและการปาดที่ไม่ซ้ำกัน และปล่อยให้ผลที่เกิดขึ้นเป็นอย่างอิสระตามแนวความคิดในการเฝ้าหาความงามและสุนทรียะในการทำงานศิลปะ

ภาพที่ 7 : Gerhard Richter Abstract Painting. 1990. [Online]. Available : <https://www.gerhard-richter.com/en/art/paintings/abstracts/abstracts-19901994-31/abstract-painting-14735/?&categoryid=31&p=1&sp=32>

ภาพที่ 8 : Gerhard Richter Abstract Painting. 1990. [Online]. Available : <https://www.gerhard-richter.com/en/art/paintings/abstracts/abstracts-19901994-31/abstract-painting-6797/?&categoryid=31&p=1&sp=32>

Adrian Ghenie

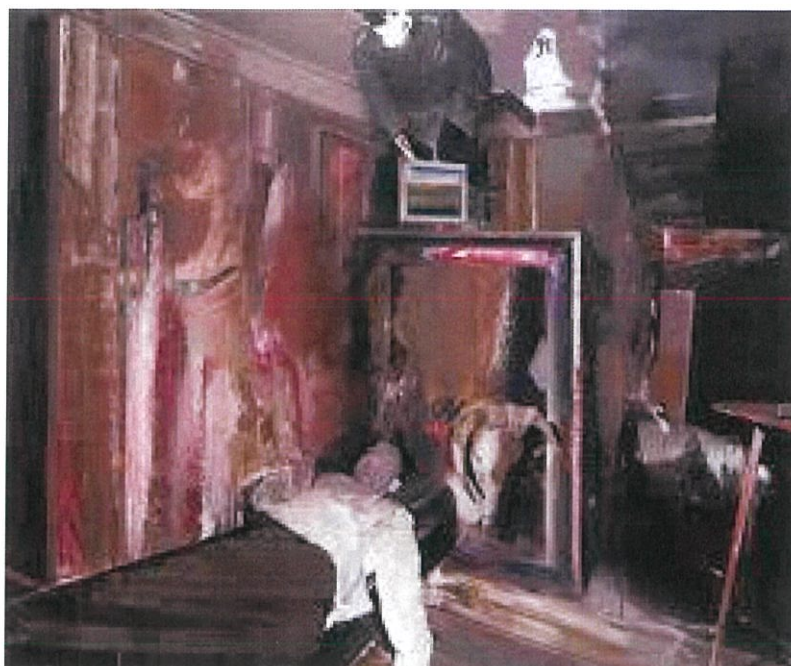

ภาพที่ 9 : Adrian Ghenie self portraits [Online]. Available <https://www.wikiart.org/en/adrian-ghenie>

Adrian Ghenie เกิดเมื่อวันที่ 13 สิงหาคม 1977 ใน Baia Mare, โรมาเนียและจบการศึกษาในปี 2001 จากมหาวิทยาลัยศิลปะและการออกแบบใน Cluj เขาร่วมก่อตั้ง Galeria Plan B ใน Cluj เป็นพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการซึ่งเป็นครั้งแรกที่เปิดในปี 2005 ในปี 2008 Plan B เปิดพื้นที่จัดแสดงถาวรในกรุงเบอร์ลิน และต่อมาขยายไปยังกรุงเบอร์ลิน จนกระทั่งปี 2013 ในที่สุดเขาตั้งรกรากอยู่ในเมืองหลวงของเยอรมันที่เขาใช้ชีวิตและทำงานศิลปะ ศิลปินเป็นจิตรกร โรมาเนียที่มีผลงานโดดเด่นด้วยทัศนียภาพที่น่าขยะแขยงและการขีดเขียนให้มีรอยดำหนิ ร่องรอย ให้เกิดความเสียหายบนร่างกายคน ใบหน้า และบางครั้งบนร่างกายของสัตว์ บนภาพของเขาเขาสำรวจด้านความรุนแรงของประวัติศาสตร์ของยุโรป สไตส์การทำงานของเขา ทำให้เขาได้รับการเปรียบเทียบกับฟรานซิส เบคอน แต่เขากล่าวว่าแรงบันดาลใจของเขากับเบคอนนั้นต่างที่มากกันอย่างแน่นอนในขณะเดียวกัน ในเชิงพาณิชย์เขาได้รับการตอบรับที่ดีจากผู้สะสมงานและขายผลงานได้อย่างรวดเร็วงานของเขาได้รับการจัดแสดงกันอย่างแพร่หลายในกลุ่มและเดี่ยว นิทรรศการรวมทั้งที่ Tate Liverpool พิพิธภัณฑ์ศิลปะสมัยใหม่ และ Fondazione Palazzo Strozzi ในฟลอเรนซ์ ในปี 2015 เขาเป็นตัวแทนของ โรมาเนียเป็นศิลปินที่ได้รับเลือกให้จัดแสดงผลงานศิลปะในเทศกาลศิลปะนานาชาติ Venice Biennale ที่เมืองเวนิส ประเทศอิตาลี เขาได้เติบโตเป็นศิลปินระดับโลกเนื่องจาก

ผลงานของเขาปรากฏในนิทรรศการและพิพิธภัณฑ์ที่สำคัญมากขึ้นเรื่อยๆ ภาพเขียนของเขารวมอยู่ในคอลเล็กชัน Central Pompidou พิพิธภัณฑ์ร่วมสมัยในลอสแอนเจลิส พิพิธภัณฑ์สมัยใหม่ในนิวยอร์กและสถาบันอื่นๆอีกมากมาย

ผลงานหลายชิ้นของเขาสำรวจบาดแผลทางประวัติศาสตร์การปกครองแบบเผด็จการในโรมานีเย ผลงานของเขาต้องการนำเสนอเรื่องที่เกิดขึ้นในช่วงศตวรรษที่ 20 โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ของความทุกข์ทรมานและการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์และความตาย แนวเรื่องเป็นความรุนแรงสยดสยอง เขาแสดงส่วนของเนื้อหาที่เป็นผลจากการผสมเรื่องและความคิดส่วนตัวของศิลปินเป็นการผสมกันของรูปลักษณะของรูปทรงกับจินตนาการของศิลปินที่ทำให้เกิดอารมณ์ที่สะเทือนใจ ความเศร้าใจ ทำให้รูปทรง และ เนื้อหามีความสัมพันธ์กัน เขาได้แรงบันดาลใจจากสื่อข่าว ภาพยนตร์คลาสสิก ประวัติศาสตร์ โดยคัดแปลงเพิ่มเติมรูปร่างของต้นแบบด้วยทัศนธาตุ เส้น สี น้ำหนัก รูปร่างรูปทรง พื้นที่ว่าง และ พื้นผิว เป็นส่วนให้อารมณ์สุนทรียภาพแก่ผู้ชม ส่วนรูปทรงคน ใบหน้าคน สัตว์และทัศนียภาพ มีการเฉือน ปาด หรือ ทำให้เกิดความไม่ชัดเจน อยู่บ่อยๆเป็นเนื้อหาในส่วนของความหมาย อารมณ์ ความรู้สึก เช่น ความเศร้า ความสงสาร ความหดหู่ ก่อให้เกิดการประสานอารมณ์ทั้งทางศิลปะและอารมณ์ความรู้สึกส่วนตัวควบคู่กัน เขามักจะระบายสีด้วยฝีแปรงที่อิสระ เคลื่อนไหวแบบเฉียบพลันด้วยสัญลักษณ์ เขาใช้เกรียง และแผ่นฉลุวดลายในการวาดภาพ มากกว่าการใช้พู่กัน ภาพวาดของเขามีเลเยอร์สีที่หลายชั้นซ้อนทับกัน รูปแบบผลงานของเขาค่อนข้างเป็นอิสระทั้งองค์ประกอบการจัดวางและเทคนิควิธีการ เขาอ้างอิงจากต้นแบบที่มีที่มาจากสื่อที่เขาสนใจและผสมจินตนาการ และตัดทอนเปลี่ยนแปลงซึ่งยังคงเหลือรูปทรงสำคัญเอาไว้ ผสมกับความเป็นนามธรรมที่เข้าใช้เทคนิคการปาด การขีดขีดสี เพื่อให้เกิดพื้นผิวที่หยาบ การใช้สีมีทั้งการใช้คู่สีที่ตัดกันผสมเจือกันให้เกิดความหม่นและใช้สีที่มีความสดและการใช้เนื้อสีหนาผสมอยู่ในภาพเดียวกัน

ภาพที่ 10 : Adrian Ghenie The Collector 4 ,2009 [Online]. Available :
<http://www.artnet.com/artists/adrian-ghenie/the-collector-4-WBiPFwJ4-ukMvQKwq2Uelw2>

ภาพที่ 11 : Adrian Ghenie Nickelodeon , 2008 [Online]. Available :
http://www.artnet.com/artists/adrian-ghenie/nickelodeon-GZ8h_Wf1jn1rRWux3jbraw2

2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าสนใจในทัศนียภาพของชุมชน สภาพแวดล้อมของพื้นที่ที่มีความแออัด ไม่เป็นระเบียบ โครงสร้างของที่พักอาศัย สิ่งของที่ถูกวางกองพะเนินสร้างขอบเขตของพื้นที่ทั้งหน้าบริเวณบ้านและ ทางสัญจรสาธารณะของชุมชนซึ่งได้นำเอาลักษณะภายนอกของชุมชนมาใช้เป็นแรงบันดาลใจ กระตุ้นให้เกิดจินตนาการและเป็นกระบวนการตัดตอนเปลี่ยนแปลงด้วยองค์ประกอบศิลปะสำหรับการสร้างสรรค์งานศิลปะ ที่มีการแสดงออกทั้งด้านรูปทรงโดยทัศนธาตุ เช่น เส้น สี รูปร่างรูปทรง พื้นที่ว่าง น้ำหนักและพื้นผิว และการแสดงออกทางคุณค่าของงานศิลปะ ประสานเรื่องราวและการแสดงออกอย่างมีความสัมพันธ์กลมกลืนกันทางอารมณ์กับจินตนาการ และเกิดเป็นจินตภาพที่สมบูรณ์ นำเสนอผลงานในรูปแบบงานจิตรกรรมในลัทธิสำแดงพลังแนวนามธรรม

Abstract expressionism

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

ความสำคัญของบทนี้เป็นการรวบรวมขั้นตอนการทำงานจากจุดเริ่มต้น การสร้างภาพร่างเป็นชุด ซึ่งสังเคราะห์จากแนวคิดและแรงบันดาลใจให้เกิดเป็นภาพเบื้องต้นด้วยองค์ประกอบของศิลปะและทัศนธาตุเป็นสื่อสุนทรียภาพที่อยู่ในส่วนขององค์ประกอบศิลป์ ใช้สร้างรูปทรงเพื่อสื่อความหมายตามแนวคิดที่เป็นจุดหมายนั้น วิธีแก้ปัญหาในแต่ละชุดภาพร่าง และกระบวนการพัฒนาเพื่อให้เกิดผลสำเร็จที่ใกล้เคียงกับแนวคิดในการสร้างสรรค์มากที่สุด

การดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานภาพร่างเป็นดังนี้ ขั้นตอนที่1 เป็นการพัฒนาจากข้อมูลที่ข้าพเจ้าทำการศึกษาและค้นคว้านำมาปฏิบัติให้เกิดผลในทางจิตรกรรม ขั้นตอนที่2 ใช้ทัศนธาตุเส้น สี รูปร่างรูปทรง น้ำหนัก พื้นผิว พื้นที่ว่าง สร้างรูปทรงเพื่อสื่อความหมายของเนื้อหา เรื่อง และกระบวนการทางเทคนิค ลงมือปฏิบัติ และ วิเคราะห์ปัญหาเพื่อพัฒนาผลงาน ขั้นตอนที่3 การสรุปผลที่มีประสิทธิภาพสามารถทำความเข้าใจถึงที่มา แนวคิดในการทำงาน กรรมวิธีและเทคนิค และ การแสดงออกในความงามทางสุนทรียภาพ และวางแผนขยายผลในการทำงานจริง

3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

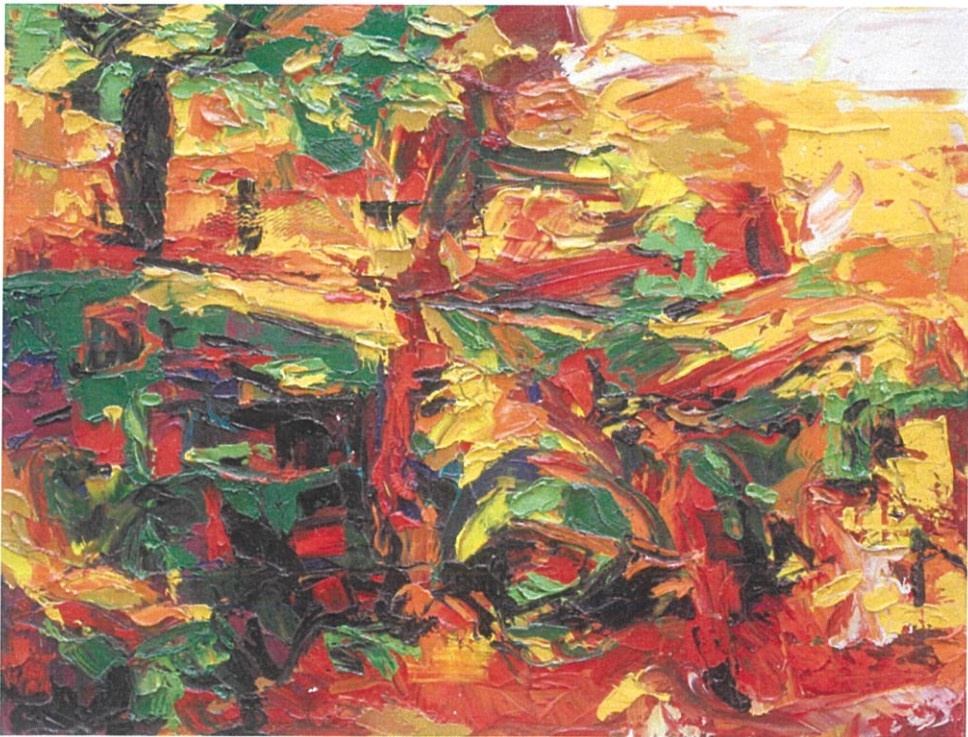
ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพที่ 12 ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพที่ 13 ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพที่ 14 ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพที่ 15 ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพที่ 16 ภาพร่างชิ้นที่ 5

ภาพที่ 17 ภาพร่างชิ้นที่ 6

ภาพร่างชุดที่ 1

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมในรูปแบบ Abstract expressionism โดยได้รับแรงบันดาลใจมาจากสภาพแวดล้อมที่ข้าพเจ้าอาศัยอยู่และพบเห็นในชีวิตประจำวันสภาพแวดล้อมที่ข้าพเจ้าพบเห็นในชุมชนมีลักษณะที่ไม่เป็นระเบียบของโครงสร้างของวัตถุสิ่งของที่ถูกรองพะเนียงทั้งของใช้ในชีวิตประจำวัน อุปกรณ์ประกอบอาชีพ เศษไม้ เสื้อผ้า ไวนิล สังกะสีเก่าที่มีคราบสนิม กระดาษต้นไม้ รถเข็น วัตถุเหล่านี้ถูกจัดวางสลับทับซ้อนกัน ไปมากับพื้นที่ทางสัญจรหรือพื้นที่สาธารณะ ได้ถูกเนรเทศเคเหะ เกิดเป็นอาณาเขตที่มีรูปร่างแปลกประหลาดมีความทับซ้อนในแต่ละชั้นเรียงจากด้านล่างสู่ด้านบนและด้านหน้าเข้าไปสู่ด้านหลังสร้างมิติของพื้นที่ที่มีความแปลกประหลาดและความคลุมเครือของรูปทรง สะท้อนความเป็นอยู่และพื้นเพวิถีชีวิตของคนที่อาศัยอยู่ในเมืองซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญหนึ่งของชีวิตได้อย่างชัดเจน

ข้าพเจ้าใช้องค์ประกอบศิลปะ ประกอบด้วย ทิศนธาตุ เส้น สี น้ำหนัก รูปทรงรูปทรง พื้นที่ว่างและ พื้นผิว ในการประกอบสร้างรูปทรงและเทคนิควิธีการเพื่อสื่อความหมายของแนวคิดในด้านเนื้อหา ด้านอารมณ์ความรู้สึก และด้านคุณค่าทางความงามของสุนทรียภาพ

ผลงานภาพร่างชุดที่ 1 สามารถแบ่งย่อยวิเคราะห์ทัศนธาตุที่ใช้ในแบบร่างได้ดังต่อไปนี้

ภาพร่างชิ้นที่ 1 มีการจัดองค์ประกอบของภาพให้เกิดความสมดุลซ้ายและขวาเท่ากัน ใช้เส้นเป็นตัวแบ่งโครงสร้างขอบเขตของรูปทรง และเป็นการสร้างความเคลื่อนไหวด้วยเส้นเฉียงจากเนื้อสีและการขูดขีดให้เกิดเป็นเส้น รูปทรงมีการตัดทอนเปลี่ยนแปลงให้เหลือเพียงเค้าโครงของวัตถุ เช่น ลังไม้ ผ้าใบ และเก้าอี้ การใช้สีและเนื้อสีมีความหนาแน่น ใช้สีเทาในการคุมบรรยากาศทั้งหมด และใช้สีที่มีความสดสร้างรูปทรงของวัตถุเพื่อแยกออกจากพื้น ลักษณะพื้นผิวเป็นแบบหยาบและนูนตามปริมาณเนื้อสี

ภาพร่างชิ้นที่ 2 เป็นการใช้สีที่ตัดกันอย่างสีน้ำเงินและสีน้ำตาลสร้างพื้นที่ว่างให้กับงาน ลักษณะการจัดวางทัศนธาตุเป็นไปในแนวทางนิ่งอยู่กับที่ สร้างรูปร่างของวัตถุด้วยการปาดอย่างรวดเร็วในแนวของผ้าใบเกิดปัญหาการตัดทอนที่กลืนโครงสร้างของวัตถุไปหมดเหลือเพียงการแสดงความงามของสี และพื้นผิว

ภาพร่างชิ้นที่ 3 การจัดภาพเป็นไปในแนวทางการเคลื่อนไหวของเส้น สี ฝีแปรง และการปาดด้วยเกรียง ใช้สีโทนร้อนเป็นหลักประกอบด้วยสีเหลือง แดง ส้ม และเจือสีเขียวเข้าไปในงาน เป็นการใช้คู่สีมาลดความสดของสีโทนร้อน

ภาพร่างชิ้นที่ 4 มีการจัดองค์ประกอบของภาพให้เกิดความสมดุลซ้ายและขวาเท่ากัน ใช้เทคนิคจากเกรียงปาดสีขนาดเล็กและใหญ่ตามพื้นที่ที่ถูกตัดทอนด้วย สี และพื้นผิว การแสดงรูปทรงของวัตถุคงเหลือไว้เฉพาะเค้าโครง การใช้สีส่วนใหญ่เป็นโทนเย็นและใช้สีโทนร้อนแซมบ้างบางส่วนเพื่อลดความน่าเบื่อของสีโทนเดียว

ภาพร่างชิ้นที่ 5 มีการจัดองค์ประกอบของภาพให้เกิดความสมดุลซ้ายและขวาเท่ากัน ใช้เส้นเป็นตัวแบ่งโครงสร้างขอบเขตของรูปทรง ใช้เกรียงปาดและขูดสีสร้างพื้นผิวให้ผลงานเกิดความหยาบและหนาแน่นของเนื้อสีเพื่อแบ่งระยะใกล้และไกลของภาพ รูปทรงมีการตัดแปลงลดทอนให้เป็นอิสระตามจินตนาการให้กลมกลืนกับทัศนธาตุอื่นในภาพ

ภาพร่างชิ้นที่ 6 บรรยากาศของภาพถูกล้อมรอบด้วยสีดำและขับเน้นรูปทรงด้วยความสว่างและสดใสของสีเป็นการตัดแปลงจากต้นแบบที่อยู่ในที่ร่มผสมกับจินตนาการในการใช้เทคนิคที่สร้างรูปทรงให้มีความอิสระและเกิดความเคลื่อนไหวในภาพ มีการใช้เกรียงปาดสีเป็นหลักในการสร้างรูปทรงและพื้นผิวและสร้างการซ้อนทับของชั้นสีหลายชั้น

ปัญหาในภาพร่างชุดที่ 1 ความไม่ชัดเจนในแนวคิดต่อกรรมวิธีในการทำงานเนื่องจากโครงสร้างของความเป็นชุมชนแออัดแสดงผลออกมาค่อนข้างน้อย มีการสร้างระยะที่น้อยทำให้มิติภาพมีความแบนเรียบ เทคนิควิธีการในการสร้างความเป็นนามธรรมที่เกิดขึ้นกลืนความเป็นโครงสร้าง ปัญหาของการใช้เนื้อสี ลักษณะการโปะสีมีความธรรมดาไม่มีความซับซ้อนในการเล่นเทคนิคการแทรกซึมของสี วิธีการโปะสีวางตำแหน่งดูเกร็งไม่มีอิสระ เนื่องจากขนาดภาพที่เล็กทำให้การใช้อุปกรณ์มีความจำกัดในด้านพื้นที่ จินตนาการในการสร้างรูปร่าง ฝีแปรงค่อนข้างธรรมดา

ทำให้ไม่น่าสนใจ ไม่มีเสน่ห์ของความเป็นพื้นผิวที่เกิดจากทับซ้อนของสีค่อนข้างน้อยทำให้ภาพไม่มีความเด่นชัดในเรื่องของชั้นสี และพื้นผิว

ในชุดภาพร่างชุดที่1 ไม่มีการนำภาพร่างไหนไปทำงานจริง ใช้เป็นการศึกษาและพัฒนาแบบร่างในชุดต่อไป

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพที่ 18 ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพที่ 19 ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพที่ 20 ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพที่ 21 ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพที่ 22 ภาพร่างจีนที่ 5

ภาพที่ 23 ภาพร่างจีนที่ 6

ภาพที่ 24 ภาพร่างจีนที่ 7

ภาพที่ 25 ภาพร่างจีนที่ 8

ภาพที่ 26 ภาพร่างจีนที่ 9

ภาพที่ 27 ภาพร่างจีนที่ 10

ภาพที่ 28 ภาพร่างชิ้นที่ 11

ภาพร่างชุดที่ 2

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมในรูปแบบ Abstract expressionism โดยได้รับแรงบันดาลใจมาจากสภาพแวดล้อมที่ข้าพเจ้าอาศัยอยู่และพบเห็นในชีวิตประจำวันสภาพแวดล้อมที่ข้าพเจ้าพบเห็นในชุมชนมีลักษณะที่ไม่เป็นระเบียบของโครงสร้างของวัตถุสิ่งของที่ถูกรองพะเนินทิ้งของใช้ในชีวิตประจำวัน อุปกรณ์ประกอบอาชีพ เศษไม้ เสื้อผ้า ไวนิล สังกะสีเก่าที่มีคราบสนิม กระจาดต้นไม้ รถเข็น วัตถุเหล่านี้ถูกจัดวางสลับทับซ้อนกันไปมากับพื้นที่ทางสัญจรหรือพื้นที่สาธารณะ ได้ถูกแปดเปื้อน เกิดเป็นอาณาเขตที่มีรูปร่างแปลกประหลาดมีความทับซ้อนในแต่ละชั้นเรียงจากด้านล่างสู่ด้านบนและด้านหน้าเข้าไปสู่ด้านหลังสร้างมิติของพื้นที่ที่มีความแปลกประหลาดและความคลุมเครือของรูปทรง สะท้อนความเป็นอยู่และพื้นที่วิถีชีวิตของคนมีรายได้น้อยในกรุงเทพซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญหนึ่งของชีวิตได้อย่างชัดเจน

ข้าพเจ้าใช้องค์ประกอบศิลปะ ประกอบด้วย ทักษะธาตุ เส้น สี น้ำหนัก รูปร่างรูปทรง พื้นที่ว่างและ พื้นผิว ในการประกอบสร้างรูปทรงและเทคนิควิธีการเพื่อสื่อความหมายของแนวคิดในด้านเนื้อหา ด้านอารมณ์ความรู้สึก และด้านคุณค่าทางความงามของสุนทรียภาพ

ภาพร่างชุดที่ 2 สามารถแบ่งย่อยวิเคราะห์ทัศนธาตุที่ใช้ในแบบร่างได้ดังต่อไปนี้

ภาพร่างชิ้นที่ 1 เป็นการแสดงออกทางด้านเทคนิคการใช้วิธีการวาดให้สีผสมเข้าด้วยกันบนผ้าใบเพื่อสร้างพื้นที่และพื้นผิวของงาน สีที่ใช้เป็นสีโทนร้อนที่มีปริมาณของสีเหลืองเยอะที่สุด และคลุมบรรยากาศแซมด้วยสีส้มและแดง มีการใช้สีเขียวและขาวในเพื่อเป็นการลดความแรงของสีโทนร้อน

ภาพร่างชิ้นที่ 2 มีความคล้ายคลึงกับภาพร่างชิ้นที่ 1 ในการจัดองค์ประกอบภาพใช้สีแดงสดเป็นบรรยากาศโดยรวมของภาพใช้วิธีการสร้างพื้นผิวรูปทรงด้วยเกรียงปาดสีในทิศทางต่างกันไปมาเพื่อสร้างความกลมกลืนในการเคลื่อนไหวของเส้น

ภาพร่างชิ้นที่ 3 เป็นภาพที่เน้นในเรื่องของวิธีการเทคนิคการปาดสีให้เกิดเป็นรูปทรงและพื้นที่ เป็นองค์ประกอบที่มีแต่สี พื้นผิว ไม่มีรูปทรงของวัตถุใดๆ สีที่ใช้มีความหม่น สร้างบรรยากาศความเก่า และเสื่อมโทรม

ภาพร่างชิ้นที่ 4 มีการใช้สีที่จัดจ้านมากที่สุดโดยเฉพาะคู่สีแดงและเขียวที่ตัดกันอย่างรุนแรงผสมสีเหลืองและชมพูที่คอยแซมเล็กๆ ภาพรวมเป็นการแสดงถึงพื้นผิวเป็นหลักไม่มีการสร้างรูปทรง และเนื้อหาในภาพ

ภาพร่างชิ้นที่ 5 การจัดองค์ประกอบศิลปะภายในภาพเป็นการแสดงทางเทคนิควิธีการปาดสีซ้อนทับกันเพื่อให้เกิดพื้นที่และพื้นผิวมีการกำหนดสีที่อยู่ชั้นด้านบนสุดด้วยสีเขียวและชั้นที่ถัดมาด้วยแดงและขาว มีการกระจายของสีแดงในลักษณะกราบเล็กๆ ซ่อนอยู่ใต้สีเขียว พื้นผิวมีความมันเรียบสลับกับความหยาบและความนูนของสี ทิศทางในการปาดสลับกันระหว่างแนวตั้งและแนวราบ

ภาพร่างชิ้นที่ 6 การจัดองค์ประกอบศิลปะภายในภาพเป็นการแสดงทางเทคนิควิธีการปาดสีซ้อนทับกันเพื่อให้เกิดพื้นที่และพื้นผิว มีการปาดในทิศทางที่ต่างกันสร้างมิติการซ้อนทับกันของพื้นที่สีสร้างระยะให้ภาพเกิดความใกล้และไกล สีหลักที่ใช้เป็นสีเขียวทับอยู่บนสีดำซึ่งใช้เป็นการสร้างความลึกด้วยน้ำหนักเข้มสุดของภาพ มีการใช้คู่สีที่ตัดกันของโทนร้อนและเย็นให้เกิดความน่าสนใจ

ภาพร่างชิ้นที่ 7 นำเสนอความเป็นพื้นผิวและสีด้วยเทคนิคการปาดสีต่างทิศทางในการซ้อนทับให้เกิดชั้นสี เป็นการแสดงถึงทัศนธาตุเช่นสีระหว่างคู่สีเขียวและแดงเป็นหลักเพียงอย่างเดียว โดยไม่มีรูปทรงที่เกี่ยวกับเนื้อหา เป็นรูปแบบงานแบบนอนออบเจกทีฟ

ภาพร่างชิ้นที่ 8 นำเสนอความเป็นพื้นผิวและสีด้วยเทคนิคการปาดสีต่างทิศทางในการซ้อนทับให้เกิดชั้นสี เป็นการแสดงถึงทัศนธาตุเช่นสีระหว่างคู่สีเหลืองและฟ้าอ่อนเป็นหลักเพียงอย่างเดียว โดยไม่มีรูปทรงที่เกี่ยวกับเนื้อหา เป็นรูปแบบงานแบบนอนออบเจกทีฟ

ภาพร่างชิ้นที่ 9 มีความคล้ายคลึงกับภาพร่างชิ้นที่ 8 การจัดวางทัศนธาตุเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ใช้สีเป็นการสร้างพื้นที่และพื้นผิวจากการทับซ้อนกันระหว่างสีขาวครีมและแทรกด้วยสีเขียวเข้ม ผลงานไม่มีรูปทรงใดปรากฏอย่างชัดเจน

ภาพร่างชิ้นที่ 10 เป็นการปาดสีในแนวตั้งสร้างพื้นที่และพื้นผิวด้วยสีที่มีค่าน้ำหนักอ่อนกลางเข้มซ้อนทับกันให้เกิดมิติของภาพมีความลึกและตื้น แสดงพื้นผิวที่มีทั้งความเรียบและหยาบในภาพเดียวกัน การใช้สีเป็นการใช้คู่สีตัดกันระหว่างสีส้ม โอรสและสีน้ำเงินมีการใช้สีข้างเคียงอย่างสีเหลืองอ่อนและเขียวเข้ามาลดความขัดแย้งของสีให้น้อยลง

ภาพร่างชิ้นที่ 11 เป็นการปาดสีในแนวตั้งสร้างพื้นที่และพื้นผิวด้วยสีที่มีค่าน้ำหนักอ่อนกลางเข้มซ้อนทับกันให้เกิดมิติของภาพมีความลึกและตื้น แสดงพื้นผิวที่มีทั้งความเรียบและหยาบในภาพเดียวกัน การใช้สีมีการใช้สีน้ำเงินเป็นหลัก และสร้างน้ำหนักความอ่อนและกลางด้วยสีเหลืองอ่อนและส้ม โอรส

ปัญหาในภาพร่างชุดที่ 2 เป็นปัญหาของการสร้างรูปทรงซึ่งการแสดงออกทางรูปทรงนามธรรมได้กลับความเป็นโครงสร้างชุมชนจนไม่เห็นเค้าโครงของชุมชน วิธีการทางเทคนิคเรียบง่าย ฉับไว แต่ไม่สามารถจัดการกับทัศนธาตุได้เป็นเหตุสำคัญให้ไม่เกิดผลสำเร็จทางการสร้างเนื้อหา รูปทรง และคุณค่าทางความงามอย่างสัมพันธ์กัน

ในชุดภาพร่างชุดที่ 2 ไม่มีการนำภาพร่างไหนไปทำงานจริง ใช้เป็นการศึกษาและพัฒนาแบบร่างในชุดต่อไป

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพที่ 29 ภาพร่างชิ้นที่ 1

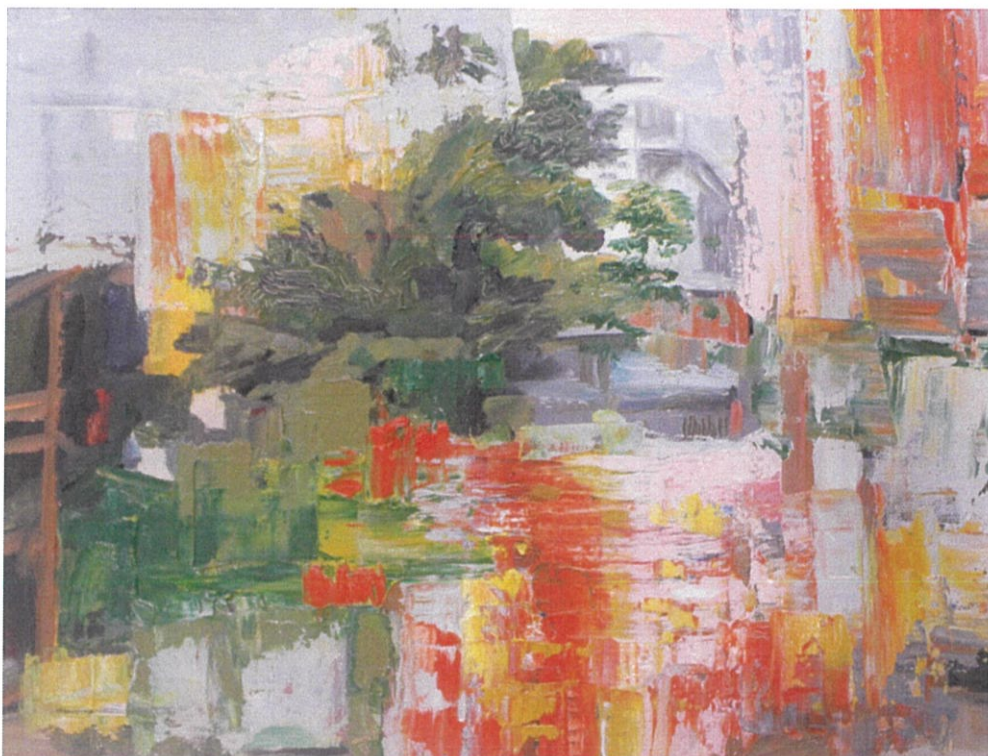
ภาพที่ 30 ภาพร่างชิ้นที่ 2

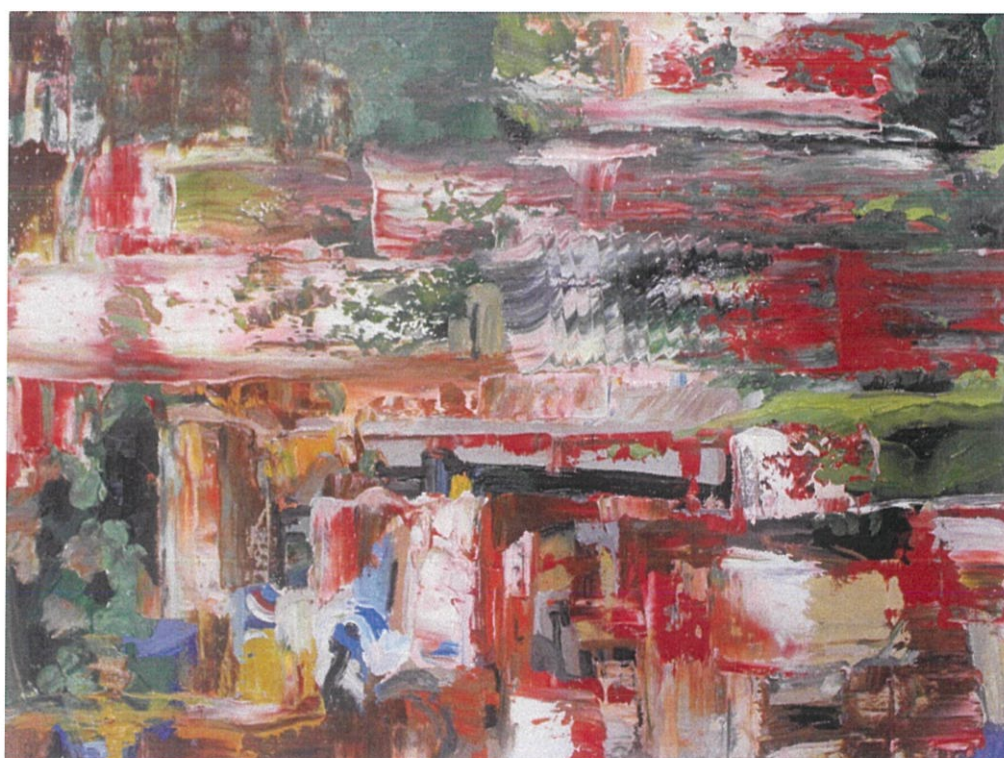
ภาพที่ 31 ภาพร่างจีนที่ 3

ภาพที่ 32 ภาพร่างจีนที่ 4

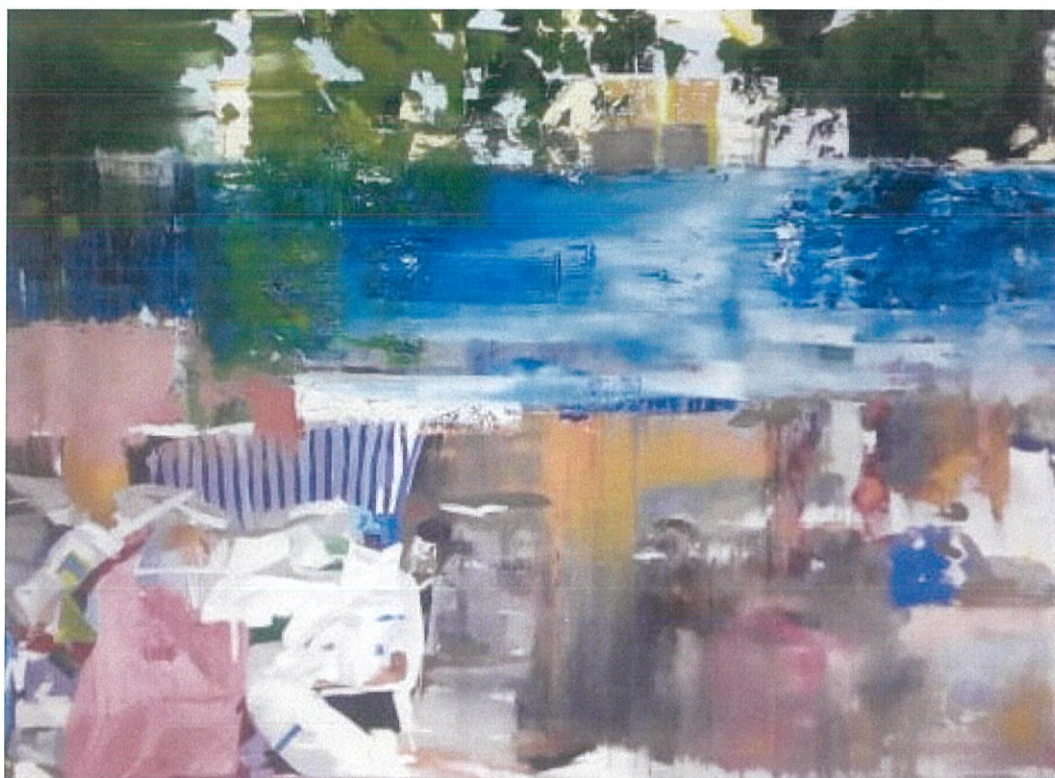
ภาพที่ 33 ภาพร่างจีนที่ 5

ภาพที่ 34 ภาพร่างจีนที่ 6

ภาพที่ 35 ภาพร่างชิ้นที่ 7

ภาพที่ 36 ภาพร่างชิ้นที่ 8

ภาพร่างชุดที่ 3

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมในรูปแบบ Abstract expressionism โดยได้รับแรงบันดาลใจมาจากสภาพแวดล้อมที่ข้าพเจ้าอาศัยอยู่และพบเห็นในชีวิตประจำวันสภาพแวดล้อมที่ข้าพเจ้าพบเห็นในชุมชนมีลักษณะที่ไม่เป็นระเบียบของโครงสร้างของวัตถุสิ่งของที่ถูกรองพะเนียงทิ้งของใช้ในชีวิตประจำวัน อุปกรณ์ประกอบอาชีพ เศษไม้ เสื้อผ้า ไวนิล สังกะสีเก่าที่มีคราบสนิม กระดาษคั้นไม้ รดเงิน วัตถุเหล่านี้ถูกจัดวางสลับทับซ้อนกัน ไปมากับพื้นที่ทางสัญจรหรือพื้นที่สาธารณะ ได้ถูกแปดเศษ เกิดเป็นอาณาเขตที่มีรูปร่างแปลกประหลาดมีความทับซ้อนในแต่ละชั้นเรียงจากด้านล่างสู่ด้านบนและด้านหน้าเข้าไปสู่ด้านหลังสร้างมิติของพื้นที่ที่มีความแปลกประหลาดและความคลุมเครือของรูปทรง สะท้อนความเป็นอยู่และพื้นที่วิถีชีวิตของคนมีรายได้น้อยในกรุงเทพซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญหนึ่งของชีวิต ได้อย่างชัดเจน

ข้าพเจ้าใช้องค์ประกอบศิลปะ ประกอบด้วย ทศนธาตุ เส้น สี น้ำหนัก รูปร่างรูปทรง พื้นที่ว่างและ พื้นผิว ในการประกอบสร้างรูปทรงและเทคนิควิธีการเพื่อสื่อความหมายของแนวคิดในด้านเนื้อหา ด้านอารมณ์ความรู้สึก และด้านคุณค่าทางความงามของสุนทรียภาพ

ภาพร่างชุดที่ 3 สามารถแบ่งย่อยวิเคราะห์ที่ศนธาตุที่ใช้ในแบบร่างได้ดังต่อไปนี้

ภาพร่างชิ้นที่ 1 การจัดวางภาพให้เกิดดุลยภาพแบบสมมาตรมีการใช้เส้นแบ่งและกำหนดขอบเขตรอบนอกของรูปร่างและกำหนดโครงสร้างของพื้นที่ว่าง เส้นในภาพเกิดจากทิศทางการปาดสีด้วยเกรียงตัดกันจนเกิดเป็นเส้น ลักษณะของเส้นเป็นแบบเส้นตั้งตรงให้ความรู้สึกถึงความแข็งแรงมั่นคง และเส้นเฉียงให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว การจุดสีให้เกิดเป็นเส้นแสดงพื้นผิวที่แตกต่างและรายละเอียดตามการลดทอนของข้าพเจ้าเอง สีเป็นจุดเด่นในการสร้างน้ำหนักที่ต่างกันมีผลต่อการสร้างระยะในภาพและสียังสามารถแยกแยะวัตถุออกจากพื้นด้วยคู่สีที่ตัดกันและความจัดของสีนอกจากนั้นสียังทำให้เกิดพื้นผิวที่ต่างกันด้วยวิธีจุดขีด และปาดด้วยเกรียงสร้างร่องรอยและการซ้อนทับของสี พื้นผิวของงานมีลักษณะขรุขระ และหนูนูนด้วยเนื้อสี โดยรวมแล้วทศนธาตุที่กล่าวทำหน้าที่ประสานกันให้เกิดรูปทรงและเกิดการลดทอนตามจินตนาการแสดงออกเป็นอารมณ์ทางสุนทรียภาพ

ภาพร่างชิ้นที่ 2 ใช้ทศนธาตุ สี น้ำหนัก รูปร่างรูปทรง พื้นผิว ประสานให้เกิดรูปทรงโครงสร้างของชุมชนแออัดที่ได้รับการคลี่คลายจากสภาพแวดล้อมจริง มีการจัดวางให้รูปทรงที่เป็นจุดเด่นตรงกึ่งกลางภาพและเอียงไปทางขวามือ สีที่ใช้มีลักษณะที่ชัดและครอบคลุมบรรยากาศของงานให้เกิดความเบลอ เพื่อให้กลมกลืนไปกับพื้นที่ว่างที่เป็นนามธรรมเป็นไปตามความต้องการในการนำเสนอ การใช้เกรียงเพื่อปาดสีให้ซ้อนทับกันเป็นไปตามกันลดทอนและสร้างพื้นผิวทดแทนวัตถุในความจริงด้วยขนาดและลักษณะที่ต่างกัน เส้นที่เกิดจากกันตัดของสีสร้างความชัดเจนให้กับโครงสร้างและรูปทรงมากยิ่งขึ้น

ภาพร่างชิ้นที่ 3 มีการสร้างรูปทรงที่มีการลดทอน ปาด ขูดสี ให้เห็น โครงสร้างอย่างไม่ชัดเจนอยู่บ้างเพื่อให้กลมกลืนกับความเป็นนามธรรมแต่ยังสามารถแยกออกจากพื้นที่ว่างให้เห็นเค้าโครงว่าเป็นสิ่งใดได้ การใช้สีมีการใช้สีเทาเป็นสีกลางสำหรับการเข้าได้กับทุกสี พื้นผิวและพื้นที่ว่างทำงานร่วมกันช่วยขับให้รูปทรงมีความชัดเจนอยู่บ้าง พื้นผิวมีทั้งการปาดเรียบให้สีไหลเข้าหากันและการปาดสีให้ดูหยาบและสีมีความหนืดแห้งติดไม่สม่ำเสมอทั่วกันให้ความรู้สึกถึงความเก่าของพื้นที่ทรวดทอมน เส้นในภาพมีการใช้เกรียงและพู่กันในการวาดให้ผลที่แตกต่างกันทั้งเส้นในแนวนอนและเส้นแนวตั้งเป็นการเลียนแบบผิวตามวัตถุตั้งไม้พาเลท

ภาพร่างชิ้นที่ 4 เลือกมุมมองของภาพที่มีความลึกสามารถสร้างระยะใกล้และไกล การใช้เส้นเป็นการแบ่ง โครงสร้างของรูปทรงต่างๆประกอบด้วยเส้นตั้งตรง เส้นแนวนอน และเส้นเฉียงเป็นการนำสายตาเพื่อให้ภาพเกิดมิติ สีมืดค่าน้ำหนักอ่อน กลาง เข้ม ให้ความเป็น 2 มิติ และ 3 มิติแก่รูปทรงและสร้างความต่างของรูปทรงและพื้นที่ว่าง สีที่อ่อนยังทำหน้าที่เป็นส่วนที่สว่างของภาพ และสีที่เข้มทำหน้าที่ในส่วนที่มืดเป็นเงา สีที่ใช้มีความจัดของสีมากสร้างความขัดแย้งซึ่งกันและกัน พื้นผิวและพื้นที่ว่างเป็นส่วนที่ผสมให้เกิดความกลมกลืนเป็นเอกภาพกับรูปทรงเพื่อแสดงความเป็นนามธรรมที่เกิดจากการลดทอนสภาพความเป็นจริง

ภาพร่างชิ้นที่ 5 การสร้างรูปทรงที่มีการลดทอน ปาด ขูดสี ให้เห็น โครงสร้างอย่างไม่ชัดเจนอยู่บ้างเพื่อให้กลมกลืนกับความเป็นนามธรรมแต่ยังสามารถแยกออกจากพื้นที่ว่างให้เห็นเค้าโครงว่าเป็นสิ่งใดได้ การใช้สีมีการใช้สีเทาเป็นสีกลางสำหรับการเข้าได้กับทุกสี พื้นผิวมีลักษณะที่ต่างกันเช่น ตรงรูปทรงตัน ไม่มีพื้นผิวที่ให้ความรู้สึกหยาบมีเนื้อสีหนานูนเลียนแบบพุ่มไม้ มีการใช้เกรียงสำหรับการสร้างพื้นที่ว่างขนาดใหญ่ด้วยการซ้อนทับของสีให้ไหลเข้าหากัน

ภาพร่างชิ้นที่ 6 การจัดวางภาพมีลักษณะสมดุลทั้งสองข้างมีความเท่ากันการสร้างรูปทรงมีการลดทอน ปาด ขูดสี ให้เห็น โครงสร้างอย่างไม่ชัดเจนอยู่บ้างเพื่อให้กลมกลืนกับความเป็นนามธรรมแต่ยังสามารถแยกออกจากพื้นที่ว่างให้เห็นเค้าโครงว่าเป็นสิ่งใดได้ การใช้เส้นมีลักษณะแต่ต่างกันเช่นเส้นตรงแนวนอนให้ความรู้สึกราบเรียบนิ่ง เส้นตั้งตรงให้ความรู้สึกมั่นคงและแยกรูปทรงออกจากพื้น เส้นสลับพื้นปลาทำให้เกิดการเปลี่ยนทิศทางการรวดเร็วและรุนแรงมีการใช้สีที่มีความจัดของสีสูงและมีคู่สีที่ขัดแย้งกันอย่างมา พื้นผิวมีลักษณะที่ต่างกันเช่น ตรงรูปทรงตัน ไม่มีพื้นผิวที่ให้ความรู้สึกหยาบมีเนื้อสีหนานูนเลียนแบบพุ่มไม้ ส่วนพื้นผิวของรูปทรงมีการเลียนแบบผิวไม้ และคราบสกปรก มีการใช้เกรียงสำหรับการสร้างพื้นที่ว่างขนาดใหญ่ด้วยการซ้อนทับของสีให้ไหลเข้าหากัน และใช้การปาดให้สีนั้นเกิดความเบลอสว่างระยะให้แก่ภาพ

ภาพร่างชิ้นที่ 7 การจัดวางภาพมีลักษณะสมดุลทั้งสองข้างมีความเท่ากันการสร้างรูปทรงมีการลดทอน ปาด ขูดสี ให้เห็น โครงสร้างอย่างไม่ชัดเจนอยู่บ้างเพื่อให้กลมกลืนกับความเป็นนามธรรมแต่ยังสามารถแยกออกจากพื้นที่ว่างให้เห็นเค้าโครงว่าเป็นสิ่งใดได้ การใช้เส้นมีลักษณะแต่ต่างกันเช่นเส้นตรงแนวนอนให้ความรู้สึกราบเรียบนิ่ง เส้นตั้งตรงให้ความรู้สึกมั่นคงและแยก

รูปทรงออกจากพื้น มีการใช้สีที่มีความจัดของสีสูงและมีคู่สีที่ขัดแย้งกันอย่างมากรวมถึงพื้นผิวมีลักษณะที่ต่างกันเช่น ทรงรูปทรงตันไม่มีพื้นผิวที่ให้ความรู้สึกหยาบมีเนื้อสีหนานูนเลียนแบบพุ่มไม้ ส่วนพื้นผิวของรูปทรงมีการเลียนแบบผิวไม้ และคราบสกปรก มีการใช้เกรียงสำหรับการสร้างพื้นที่ว่างขนาดใหญ่ด้วยการซ้อนทับของสีให้ไหลเข้าหากัน และใช้การปาดให้สีนั้นเกิดความเบลอสว่างระยะให้แก่ภาพ

ภาพร่างชิ้นที่ 8 การสร้างรูปทรงมีการลดทอน ปาด ขูดสี ให้เห็นโครงสร้างอย่างไม่ชัดเจนอยู่ข้างเพื่อให้กลมกลืนกับความเป็นนามธรรมแต่ยังสามารถแยกออกจากพื้นที่ว่างให้เห็นเค้าโครงว่าเป็นสิ่งใดได้ การใช้เส้นมีลักษณะแตกต่างกันเช่นเส้นตรงแนวนอนให้ความรู้สึกราบเรียบนิ่ง เส้นตั้งตรงให้ความรู้สึกมั่นคงและแยกรูปทรงออกจากพื้น มีการใช้สีที่มีหม่นเพื่อแสดงความเก่าความสะอาดสะเปะสะปะของรูปทรงและบรรยากาศ พื้นผิวมีลักษณะที่ต่างกันเช่น ทรงรูปทรงตันไม่มีพื้นผิวที่ให้ความรู้สึกหยาบมีเนื้อสีหนานูนเลียนแบบพุ่มไม้ ส่วนพื้นผิวของรูปทรงมีการเลียนแบบผิวไม้ และคราบสกปรก มีการใช้เกรียงสำหรับการสร้างพื้นที่ว่างขนาดใหญ่ด้วยการซ้อนทับของสีให้ไหลเข้าหากัน และใช้การปาดให้สีนั้นเกิดความเบลอสว่างระยะให้แก่ภาพ

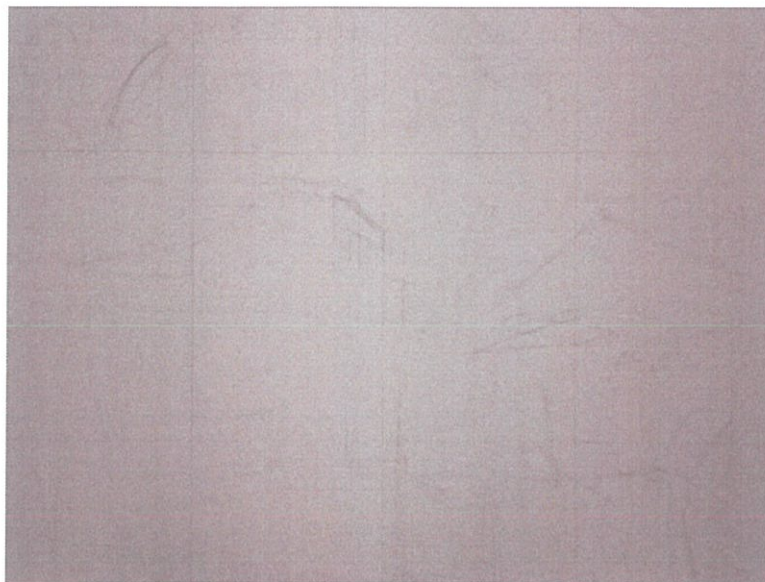
ปัญหาที่เกิดในภาพร่างชุดที่ 3 คือ ปัญหาในการนำภาพร่างไปขยายงานจริงด้วยขนาดของภาพร่างที่มีขนาดเล็กทำให้การใช้เครื่องมือเช่นแปรง พู่กัน และเกรียงมีขนาดเล็กตามความปกติมาตรฐานของอุปกรณ์จึงเกิดข้อจำกัดทางเทคนิคทำให้ภาพร่างมีรายละเอียดและการซ้อนทับกันของสีอย่างจำกัด จึงไม่สามารถคาดคะเนขนาดของเครื่องมือเมื่อนำภาพร่างไปขยายจริงได้ ซึ่งจำเป็นต้องทำให้อุปกรณ์มีขนาดใหญ่ขึ้นและแสดงผลในการขยายใกล้เคียงกับแบบร่างและอาจเกิดการเปลี่ยนแปลงของผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นในชิ้นงานจริง

ผลงานที่ได้ต่อยอดไปใช้งานจริงคือ ภาพร่างชิ้นที่ 1 ,2 ,5 ,6 ,7 ,8 จากจุดเริ่มต้นจากการใช้มุมมองชุมชนแออัดที่เก็บข้อมูลด้วยภาพถ่ายมาด้วยตนเองและการลงพื้นที่สำรวจพื้นที่อาศัยจริง โครงสร้างที่พบมีทั้งบ้านอยู่แบบถาวรและกึ่งถาวร ด้วยลักษณะภายนอกที่มีการใช้งานในระยะเวลานาน ความทรุดโทรม และชำรุดผสมเข้ากับสิ่งของที่ถูกรังจางซ้อนทับไม่เป็นระเบียบและสภาพแวดล้อมสิ่งที่พบเห็นกระตุ้นให้ข้าพเจ้าจินตนาการถึงการเปลี่ยนแปลง ลดทอน สร้างภาพขึ้นมาใหม่ด้วยพื้นที่ทางจิตรกรรมด้วยวิธีการวาดภาพด้วยเกรียงปาดและการสร้างชั้นสี และพื้นผิวด้วยสี สร้างความงามบริสุทธิ์ละทิ้งซึ่งความเหมือนจริงเดิมกลายเป็นองค์ประกอบที่ประกอบด้วยความสำคัญของทัศนธาตุทางศิลปะ

ความสำคัญขององค์ประกอบศิลปะและความเข้าใจในทัศนธาตุเป็นส่วนสำคัญที่ประสานเข้ากับโครงสร้างความไม่เป็นระเบียบและสภาพแวดล้อมได้เหมาะสมกลมกลืน ทำให้เกิดพื้นที่ทางจิตรกรรมที่แสดงเนื้อหาของความเป็นชุมชนแออัดและ โครงสร้างความเป็นนามธรรมที่มุ่งเน้นความงามอันบริสุทธิ์ทางสุนทรียภาพ

3.2 กระบวนการสร้างงาน

ได้นำเอาภาพร่างชุดที่ 3 ภาพร่างที่ 1 มาขยายในด้วย กรรมวิธี และ วิธีการของข้าพเจ้าดังนี้
 ขั้นตอนที่ 1 ร่างภาพด้วยดินสอกำหนดระยะขอบเขตของโครงสร้างภาพ รูปร่าง และ
 รูปทรง ลงบนผ้าใบ

ภาพที่ 37 ขั้นตอนที่ 1

ขั้นตอนที่ 2 ลงสีตามสเก็ทภาพถ่ายที่ได้จากชุมชนจนเต็มผ้าใบ ด้วยแปรงขนาดใหญ่ลง
 แบบหยาบๆ ไม่ต้องใส่รายละเอียดเน้น โครงสร้าง และน้ำหนักภาพ

ภาพที่ 38 ขั้นตอนที่ 2

ขั้นตอนที่ 3 ใช้เกรียงประดิษฐ์ที่กระทำด้วยแผ่นอะคริลิกยาวยึดด้วยสกรูและกาวกับไม้สน ใช้สำหรับจับขนาดต่างกันในการปาดสีที่ยังไม่แห้งเกิดความเบลอและการไหลซ้อนกันของสี

ภาพที่ 39 ขั้นตอนที่ 3

ขั้นตอนที่ 4 การคัดเน้นรูปทรงและการสร้างระยะลึกคืนให้กับภาพด้วยแปรงและเกรียง กำหนดขอบเขตการทับซ้อนหน้าและหลังสร้างพื้นผิวและความหนาของสีขึ้นในบริเวณที่ต้องการ ด้วยการปาดสีที่มีเนื้อสีเยอะลงบนพื้นที่ที่ต้องการใช้การปาดทับซ้อนแบบนี้ด้วยสีที่ต่างกัน ไปทุกชั้นให้เกิดมิติของพื้นผิวที่แตกต่างกัน

ภาพที่ 40 ขั้นตอนที่ 4

บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์

การวิเคราะห์และพิจารณาผลงานศิลปะเป็นพื้นฐานความรู้ทางด้านองค์ประกอบศิลปะและเป็นการทำความเข้าใจแรงบันดาลใจ แนวคิด เนื้อหา และรูปแบบการนำเสนอในการสร้างสรรค์ ตลอดจนความงามทางสุนทรียภาพผ่านกรรมวิธีและเทคนิคเพื่อใช้เป็นข้อมูลเป็นแนวทางการประกอบการประเมินผลงานศิลปะทางความงามเนื้อหา และ อารมณ์ความรู้สึก

4.1 วิเคราะห์ผลงานโดยรวม

ข้าพเจ้านำเสนอผลงานศิลปะงานจิตรกรรมในรูปแบบ ลัทธิสำแดงพลังอารมณ์นามธรรม Abstract expressionism ซึ่งมุ่งเน้นความงามในทางสุนทรียะที่ประกอบขึ้นด้วยทัศนธาตุในองค์ประกอบศิลปะ ข้าพเจ้าข้บเน้นการประสานกันระหว่างมุมมองของโครงสร้างชุมชนแออัดด้วยการถ่ายทอดผ่านทัศนธาตุ เส้น สี น้ำหนัก ที่ว่าง พื้นผิว กับความเป็นนามธรรมด้วยจินตนาการจากความไม่เป็นระเบียบ และความแออัด เข้าด้วยกัน ผ่านเทคนิคในงานจิตรกรรม

4.1.1 เรื่องราว (Subject)

ข้าพเจ้าสนใจมุมมองของภูมิทัศน์ในชุมชนแออัด ความทรุดโทรม ความไม่เป็นระเบียบ และสภาพแวดล้อมโดยรอบ ลักษณะที่ข้าพเจ้าสนใจคือสภาพทรุดโทรมของโครงสร้างบ้านการต่อเติมและการจัดสรรพื้นที่ใช้เป็นที่เก็บของรวมทั้งปฏิบัติกิจวัตรประจำวันและเก็บอุปกรณ์ประกอบอาชีพ การสร้างพื้นที่ที่มีอาณาเขตที่เป็นรูปร่างอิสระผันแปรตามเนื้อที่ของตัวบ้าน สร้างรูปทรงที่มีความแปลกประหลาด มุมมองเหล่านี้ความพิเศษทางด้านพื้นที่ รูปทรง พื้นผิว และมีการจัดองค์ประกอบอย่างสร้างสรรค์ด้วยความเฉพาะตัว

4.1.2 เนื้อหา (Content)

ข้าพเจ้านำเรื่องราวที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันที่พบเห็น ได้ตั้งแต่ข้าพเจ้าเกิดเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวกับข้าพเจ้ามากที่สุดคือที่พักอาศัยในชุมชน ชุมชนแออัดในกรุงเทพฯมีและกระจายอยู่ทั่วกรุงเทพฯ อันเนื่องมาจากผู้อยู่อาศัยเดิมมีสถานะการเงินค่อนข้างต่ำ บ้างประกอบอาชีพค้าขายเล็กๆและรับจ้างด้วยปัจจัยทางรายได้มีค่อนข้างต่ำจึงทำให้ขาดโอกาสในการมีที่อยู่อาศัยที่ดีขึ้น และพบว่าปัจจุบันประชากรที่หลั่งไหลเข้ามาในกรุงเทพฯยังมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทำให้การจับจองที่พักอาศัยและที่ดินยังมีความแออัดเพิ่มขึ้น

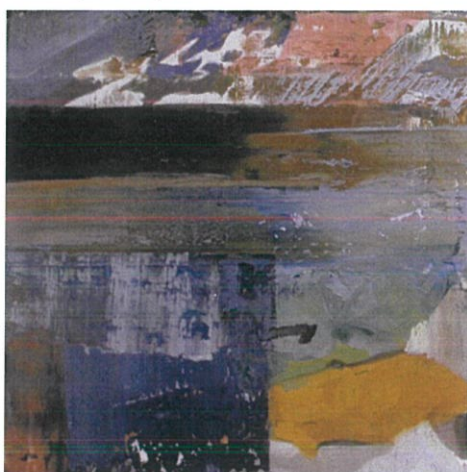
ชุมชนแออัดมีความคับแคบ ไม่เป็นระเบียบ มีสภาพเก่าและทรุดโทรมเพราะมีการอยู่อาศัยมาเป็นระยะเวลานาน สภาพโครงสร้างภายนอกเป็นสิ่งที่สะดุดตาและมีความเฉพาะตามแต่ละที่ตั้งกันไป

4.1.3 การแสดงออก (Expression)

ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้มีการแสดงออกทางจิตรกรรมในรูปแบบลัทธิสำแดงพลังนามธรรม (Abstract expressionism) โดยมีต้นแบบจากมุมมองของชุมชนแออัดที่ข้าพเจ้าปรับเปลี่ยนและลดทอนด้วยองค์ประกอบศิลปะ ทศนธาตุ มีการแสดงออกของสี และพื้นผิว รูปทรง อย่างเด่นเพื่อนำมาสร้างสรรค์งานจิตรกรรมเพื่อให้เกิดพื้นที่ในงานจิตรกรรมขึ้นมาใหม่ด้วยเทคนิคและกรรมวิธีทางจิตรกรรมนำเสนอความงามด้านสุนทรียภาพอันบริสุทธิ์

4.2 วิเคราะห์ทศนธาตุ

เส้น (Lines)

ภาพที่ 41 ภาพการวิเคราะห์เส้น 1

ก.ใช้ในการควบคุมหรือจำกัดขอบเขตของรูปทรงอย่างเช่น โครงสร้างของบ้านพักอาศัย เสาของบ้าน คานที่เผยให้เห็นโครงสร้างการต่อเติมเป็นที่พักกึ่งถาวร เส้นเกิดจากการตัดกันของสีและน้ำหนักที่มีความขัดแย้งกันและวิธีการปาดสีทำให้เกิดขอบเขตของสีที่เป็น ลักษณะเส้นตรงแนวตั้ง และ แนวราบ ให้ความรู้สึกความมั่นคงแข็งแรง

ภาพที่ 42 ภาพการวิเคราะห์เส้น 2

ข.เส้นตรงที่เกิดจากสีทั้งแนวตั้งและนอนเป็นการแบ่งสัดส่วนของภาพ จุดเน้นที่แบ่งระหว่างรูปร่างที่อิสระและรูปร่างเรขาคณิต และแบ่งความเป็นวัตถุออกจากพื้นผิวที่ทับซ้อนด้วยสีซึ่งแยกโครงสร้างออกมาให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ภาพที่ 43 ภาพการวิเคราะห์เส้น 3

ค.ภาพรวมของตัวงานจะเห็นได้ชัดว่าเส้นมีบทบาทสำคัญในการกำหนดสัดส่วนของโครงสร้างหลักของรูปทรงและแบ่งระหว่างระยะใกล้และระยะที่ไกลขึ้น

รูปทรง (Forms)

ภาพที่ 44 ภาพการวิเคราะห์รูปทรง 1

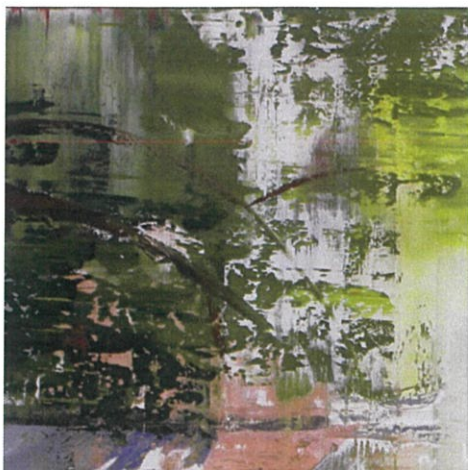
ก.รูปทรงที่ใช้เป็นรูปทรงโครงสร้างของบ้านพักอาศัยที่เป็นลักษณะถาวรและส่วนกิ่งถาวรที่ต่อเติมออกมาเป็นที่เก็บของและรูปทรงวัตถุต่างๆที่กองพะเนินวางเกะกะหน้าซุ้มทับจนเกิดระยะหน้าและหลัง

ภาพที่ 45 ภาพการวิเคราะห์รูปทรง 2

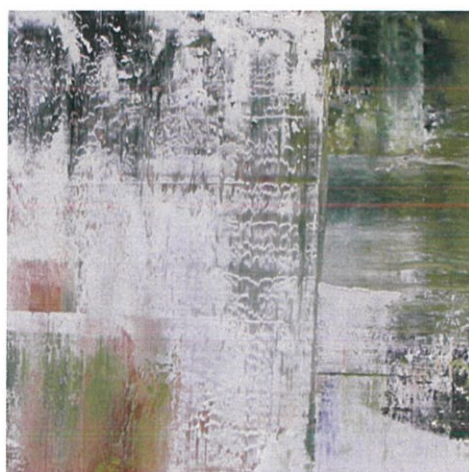
ข.รูปทรงเรขาคณิตใช้เป็นรูปทรงของโครงสร้างและแทนค่าวัตถุที่เป็นเหลี่ยมอย่างเช่น ไม้ และ ผ้าใบไว้นิลเต็นท์

พื้นผิว (Textures)

ภาพที่ 46 ภาพการวิเคราะห์พื้นผิว 1

ก. พื้นผิวในผลงานได้บ่งบอกความละเอียดจากการทับซ้อนกันเพื่อให้เกิดมิติของสีที่มีความเข้มอ่อนที่ต่างกัน คู่สีที่ต่างกัน และทับซ้อนกันเพื่อสร้างความหายบในส่วนที่ต้องการให้พื้นผิวมีลักษณะที่ต่างกับพื้นผิวเรียบ พื้นผิวชั้นที่สีหนากว่าบริเวณอื่นนั้นจะมีความนูนขึ้นมาจากเฟรมและเป็นการแบ่งมิติของภาพจากความหนาของสีจากระยะไกลมายังระยะใกล้

ภาพที่ 47 ภาพการวิเคราะห์พื้นผิว 2

ข. พื้นผิวที่มีการปลดให้สีไหลเข้าหากันและมีความนูนน้อยกว่าส่วนที่หายบใช้ในลักษณะสร้างความไม่ชัดเจน และระยะที่ไกลกว่าระยะหน้า

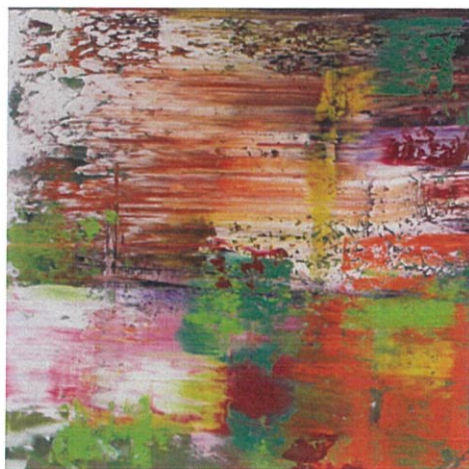
ภาพที่ 48 ภาพการวิเคราะห์พื้นผิว 3

ค. พื้นผิวมีลักษณะและทิศทางไม่เหมือนกันเปรียบเทียบเหมือนการสร้างระยะที่ต่างกัน

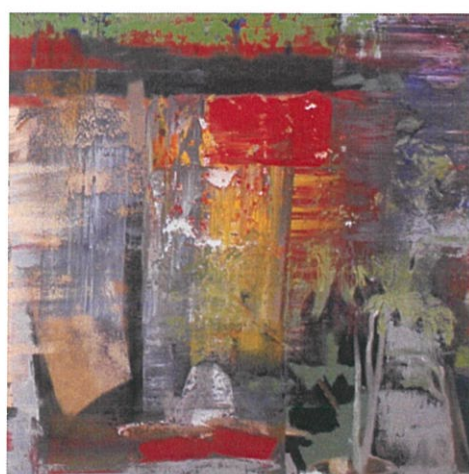
สี (Color)

ภาพที่ 49 ภาพการวิเคราะห์สี 1

ภาพที่ 50 ภาพการวิเคราะห์สี 2

ภาพที่ 51 ภาพการวิเคราะห์สี 3

ก.สีมีบทบาทในงานของข้าพเจ้าในการสร้างบรรยากาศและความคลุมเครือเพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพระหว่างความเป็นนามธรรมและโครงสร้างของบ้านพักอาศัยสีเป็นตัวควบคุมการสร้างระยะของภาพ และความขัดแย้งของรูปทรง

ข.สีที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นสีที่ความจัดของสีมีความต่างกันสร้างความขัดแย้งชัดเจนและเป็นสีที่สดในการแบ่งโครงสร้างและการผสมสีสดๆบนพื้นผ้าใบในขั้นตอนการวาดเพื่อให้เนื้อสีผสมกันเอง โดยคาดเดาผลได้ในเบื้องต้นและปล่อยให้มันเป็นอิสระ มีการใช้คู่สีให้ความรู้สึกที่ตัดกันอย่างรุนแรงเพื่อเน้นความสดของสี

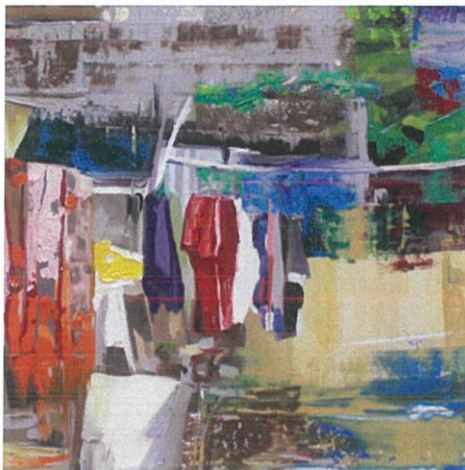
ค.มีการใช้สีเทาและสีเข้มในระยะที่ลึกลงไปและแบ่งขอบเขตของวัตถุให้ชัดเจนขึ้นมาไม่ให้จมและกลืนกันไปทั้งภาพ

น้ำหนัก (Volume)

ภาพที่ 52 ภาพการวิเคราะห์น้ำหนัก 1

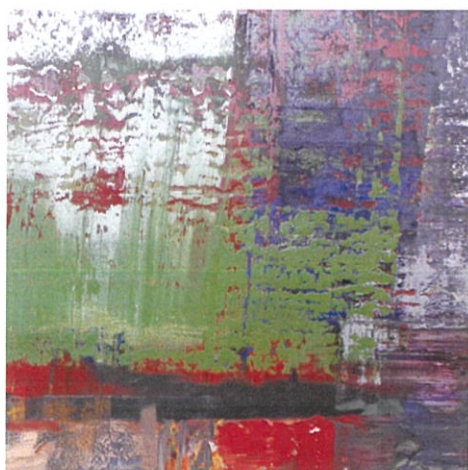
ก. การใช้โทนสีเข้มเป็นการช่วยให้วัตถุแยกออกจากพื้นตัวผลงานเกิดมิติและมีปริมาตรขึ้น

ภาพที่ 53 ภาพการวิเคราะห์น้ำหนัก 2

ข. ใช้น้ำหนักที่มีความต่างกันชัดเจนเพื่อเน้นรูปทรงให้แยกออกจากพื้น

ที่ว่าง (Space)

ภาพที่ 54 ภาพการวิเคราะห์ที่ว่าง 1

ก. พื้นที่ว่างในช่วงบนของงานเป็นการเว้นพื้นที่ให้กับระยะไกลจากตัวโครงสร้างของบ้านและเป็นการแสดงพื้นที่ที่กว้างที่สุดเนื่องจากพื้นที่นั้นไม่มีโครงสร้างมารบกวน

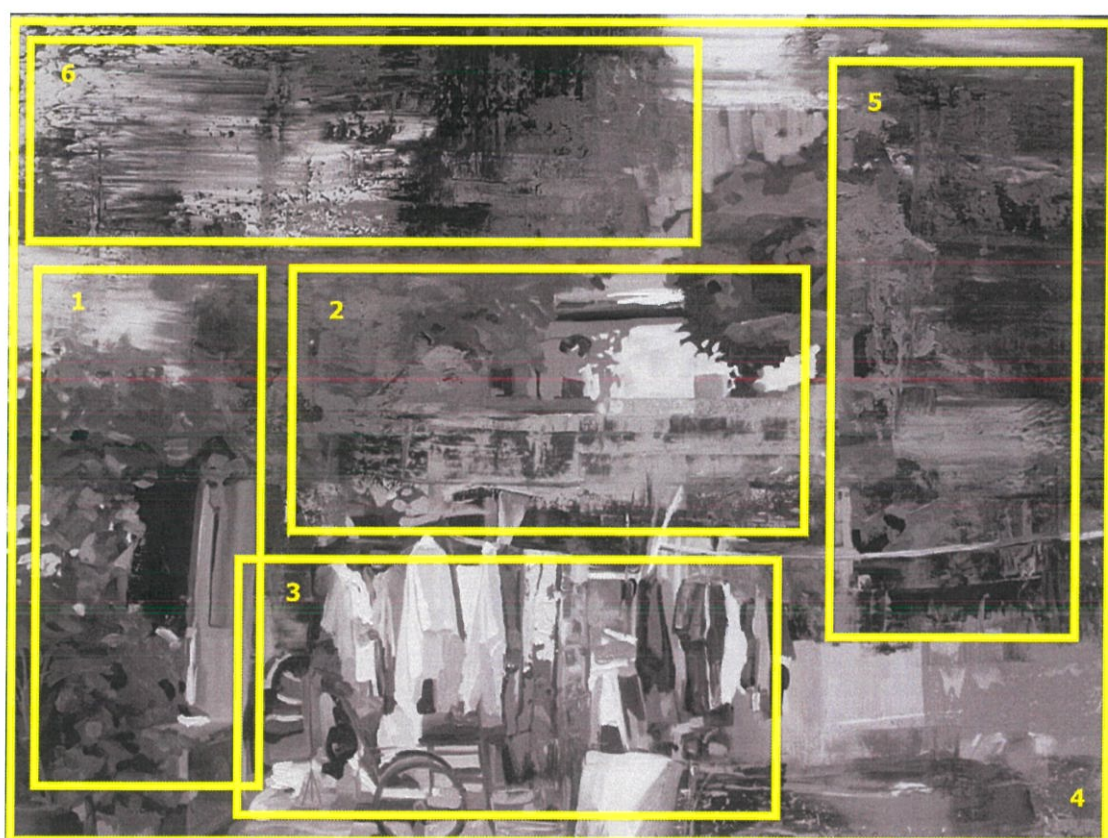

ภาพที่ 55 ภาพการวิเคราะห์ที่ว่าง

ข.พื้นที่ว่างในส่วนนี้เป็นตัวกำหนด
ขอบเขตเพื่อให้รูปทรงของ
โครงสร้างมีความชัดเจนและสร้าง
ความลึกให้กับภาพ

4.3 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์

การสร้างผลงานศิลปะ เป็นการถ่ายทอดการแสดงออก ซึ่งจะถ่ายทอดการแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึก ความคิด ความงาม ผลงานที่สร้างขึ้น ประกอบไปด้วย รูปทรงที่ใช้แทนค่าทางความคิดและเนื้อหาที่ทำให้เกิดองค์ประกอบทางนามธรรมได้เช่นกัน รูปทรงของผลงานเป็นสื่อที่จะสามารถอธิบายความคิดที่จะแสดงออกให้ได้รูปทรงที่ต้องการไปในแนวทางเดียวกันกับแนวความคิด ถ้าแยกกันก็จะทำให้ขาดความเป็นเอกภาพ การนำหลักทัศนธาตุมาประกอบกับวิธีการจัดวางองค์ประกอบภาพในส่วนจากรูปแบบงานศิลปะจะต้องใช้ความเข้าใจในหลักองค์ประกอบศิลป์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะนำมาวิเคราะห์ในวิทยานิพนธ์ดังนี้

ภาพที่ 56 : ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบผลงานชิ้นที่ 1

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ข้าพเจ้าสร้างความกลมกลืนระหว่างรูปทรงและความเป็นนามธรรมให้ประสานเข้าด้วยกัน เกิดจากการประสานของรูปทรงโครงสร้างที่มีความทับซ้อนกันในทิศทางพื้นที่ชุมชนแออัดเข้ากับ

เทคนิคงานจิตรกรรมในการสร้างความทับซ้อนของชั้นสีหลายชั้น และทัศนธาตุ ซึ่งได้แก่ พื้นผิว สี น้ำหนัก รูปทรง ที่ว่าง นำเสนอความงามในรูปแบบงานจิตรกรรมนามธรรม

2. ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายในผลงานของข้าพเจ้าเน้นที่เทคนิควิธีการทำงานของจิตรกรรมมีการใช้สีแปร่ง สลับกับการปาดสีหนาซ้อนกันหลายชั้นเป็นพื้นที่กว้างเกิดการผสมสีกันบนผ้าใบ วิธีการสร้างพื้นผิวแบบเรียบและสร้างพื้นผิวแบบหยาบเนียนของเนื้อสี วิธีการทำให้ภาพมีความเคลื่อนไหว และการขยับเน้นภาพให้ชัดเจน และการสร้างรอยการถู และ ชูคดี

3. ความสมดุล (Balance)

การจัดวางองค์ประกอบในผลงานของข้าพเจ้า ให้ความสำคัญด้านดุลยภาพแบบสมมาตร โดยการวางจุดเด่นในตำแหน่งใกล้จุดกึ่งกลางของภาพเมื่อแบ่งภาพด้วยเส้นแกนทางตั้งและเส้นแกนทางราบ ให้ความรู้สึกถึง ความมั่นคง หยุคหนึ่ง เป็นจุดรวมสายของผู้ชม ทั้งนี้ยังใช้รูปทรงที่เด่นชัดเพื่อสร้างความถ่วงดุลกับพื้นที่ส่วนใหญ่ที่เน้นการสร้างพื้นผิวเป็นการสร้างดุลยภาพแบบอสมมาตร

4. สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนในผลงานของข้าพเจ้า เป็นเอกภาพที่เกี่ยวกับความสมส่วนซึ่งกันและกันของทัศนธาตุ เช่นรูปทรง น้ำหนัก สี พื้นผิว พื้นที่ว่าง การสร้างความขัดแย้ง ความเป็นเด่น และรอง ให้กลมกลืนสัมพันธ์กัน

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

ข้าพเจ้าสร้างมิติที่เกิดจากการทับซ้อนกันของสีและน้ำหนักด้วยเทคนิคการปาดสีสร้างชั้นสีพื้นผิวของสี และความหนาของเนื้อสี

6. ความเคลื่อนไหว (Movement)

ความเคลื่อนไหวในผลงานของข้าพเจ้า ได้กำหนดให้ทัศนธาตุ เช่น สี สร้างสรรค์ให้เกิดการเคลื่อนไหวผ่านทิศทางการปาดสี และการวางตำแหน่งของการปาดสีให้ห่างออกจากเส้นแกนกลางในแนวตั้งออกไปด้านนอกของภาพ และก่อให้เกิดปฏิกิริยาทางอารมณ์ สามารถรับรู้ได้ถึงมิติแห่งการทับซ้อน

ภาพที่ 57 : ภาพวิเคราะห์ห้องค์ประกอบจากผลงานชิ้นที่2

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ข้าพเจ้าสร้างผลงานให้ประสานความกลมกลืนของรูปทรงที่เป็นรูปธรรมของความทับซ้อนโครงสร้างสภาพแวดล้อมของชุมชนแออัด และความเป็นนามธรรมให้สมดุลกันด้วยการจัดวางองค์ประกอบ ทักษะการนำเสนอในการใช้พื้นที่ เทคนิคการวาดสี ฝีแปรง และการใช้เนื้อสีเป็นจุดหมายหลักเพื่อนำเสนอความรู้สึกของคุณค่าความงามในสุนทรียภาพ

2. ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายในผลงานของข้าพเจ้าเน้นที่เทคนิควิธีการทำงานของจิตรกรรมมีการใช้ฝีแปรง สลับกับการปาดสีหนาซ้อนกันหลายชั้นเป็นพื้นที่กว้างเกิดการผสมสีกันบนผ้าใบ วิธีการสร้างพื้นผิวแบบเรียบและสร้างพื้นผิวแบบหยابนูนของเนื้อสี วิธีการทำให้ภาพมีความเคลื่อนไหวและการจับแน่นภาพให้ชัดเจน และการสร้างรอยการถู และ ขูดสี

3. ความสมดุล (Balance)

ภายในผลงานมีความสมดุลในเรื่องของการจัดวางองค์ประกอบของภาพที่มีขนาดของรูปทรงที่เป็นรูปธรรมและความเป็นนามธรรมให้ถ่วงดุลและกลมกลืนเข้าด้วยกัน มีการวางประธานของภาพตามเส้นแกนแนวตั้งเลื่อนลงมาต่ำกว่าจุดกึ่งกลางสร้างมุมฉากกับเส้นแกนในแนวราบ และกินพื้นที่ออกไปด้านซ้ายมือของภาพและใช้พื้นที่ด้านมุมบนขวาสร้างพื้นที่ว่างที่เป็นนามธรรมด้วยการสร้างพื้นผิวที่เด่นกว่าถ่วงดุลให้เกิดดุลยภาพที่มีลักษณะเคลื่อนไหว

4. สัดส่วน (Proportion)

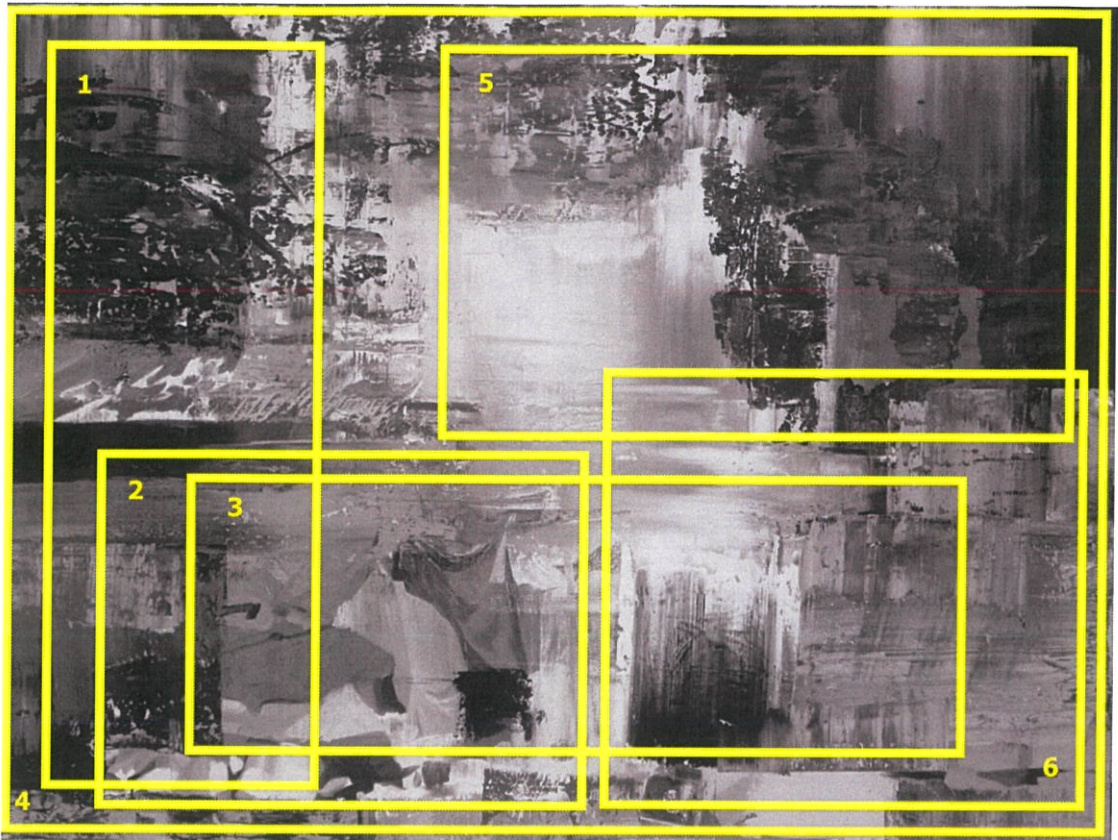
ขนาดของสัดส่วนมีการจัดการภาพให้มีรูปทรงและทัศนธาตุ เส้น สี น้ำหนัก พื้นผิว พื้นที่ว่างให้สมส่วนกัน มีความสัมพันธ์กลมกลืนเหมาะสมกัน

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่นในผลงาน ข้าพเจ้าสร้างมิติที่เกิดจากการทับซ้อนกันของสีและน้ำหนักด้วยเทคนิคการปาดสีสร้างชั้นสี พื้นผิวของสี และความหนาของเนื้อสี ให้เกิดความเป็นเอกภาพในรูปทรงแบบรูปนามและนามธรรม

6. ความเคลื่อนไหว (Movement)

ในผลงานของข้าพเจ้า ได้เน้นให้เห็นถึงการเคลื่อนไหวด้วยการจัดกลุ่มของรูปร่างที่มีขนาดที่ต่างกัน เพื่อบ่งบอกทิศทางของรูปทรงในลักษณะการเคลื่อนไหวแนวตั้ง ทำให้ภาพดูมั่นคง

ภาพที่ 58 : ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบจากผลงานจีนที่ 3

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ข้าพเจ้าสร้างผลงานให้ประสานความกลมกลืนของรูปทรงที่เป็นรูปธรรมของความทับซ้อน โครงสร้างสภาพแวดล้อมของชุมชนแออัด และความเป็นนามธรรมให้สมดุลกันด้วยการจัดวางองค์ประกอบ ทักษะการวาดแสดงออกในการใช้พื้นผิว เทคนิคการปาดสี ฝีแปรง และการใช้เนื้อสีเป็นจุดหมายหลักเพื่อนำเสนอความรู้สึกของคุณค่าความงามในสุนทรียภาพ

2. ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายในผลงานของข้าพเจ้าเน้นที่เทคนิควิธีการทำงานของจิตรกรรมมีการใช้ฝีแปรง สลับกับการปาดสีหนาซ้อนกันหลายชั้นเป็นพื้นที่กว้างเกิดการผสมสีกันบนผ้าใบ วิธีการสร้างพื้นผิวแบบเรียบและสร้างพื้นผิวแบบหยาบเนียนของเนื้อสี วิธีการทำให้ภาพมีระยะใกล้ไกลจากพื้นผิว และขนาด

3. ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลของตัวภาพ เกิดจากการใช้จุดสีและพื้นผิว ทับซ้อนกันหรือล้อมล้ำกัน จนเกิดการประสานกันทางสายตา มีความสมดุลในเรื่องของการจัดวางองค์ประกอบของภาพที่มีขนาดของรูปทรงที่เป็นรูปธรรมและความเป็นนามธรรมให้ถ่วงดุลและกลมกลืนเข้าด้วยกัน

4. สัดส่วน (Proportion)

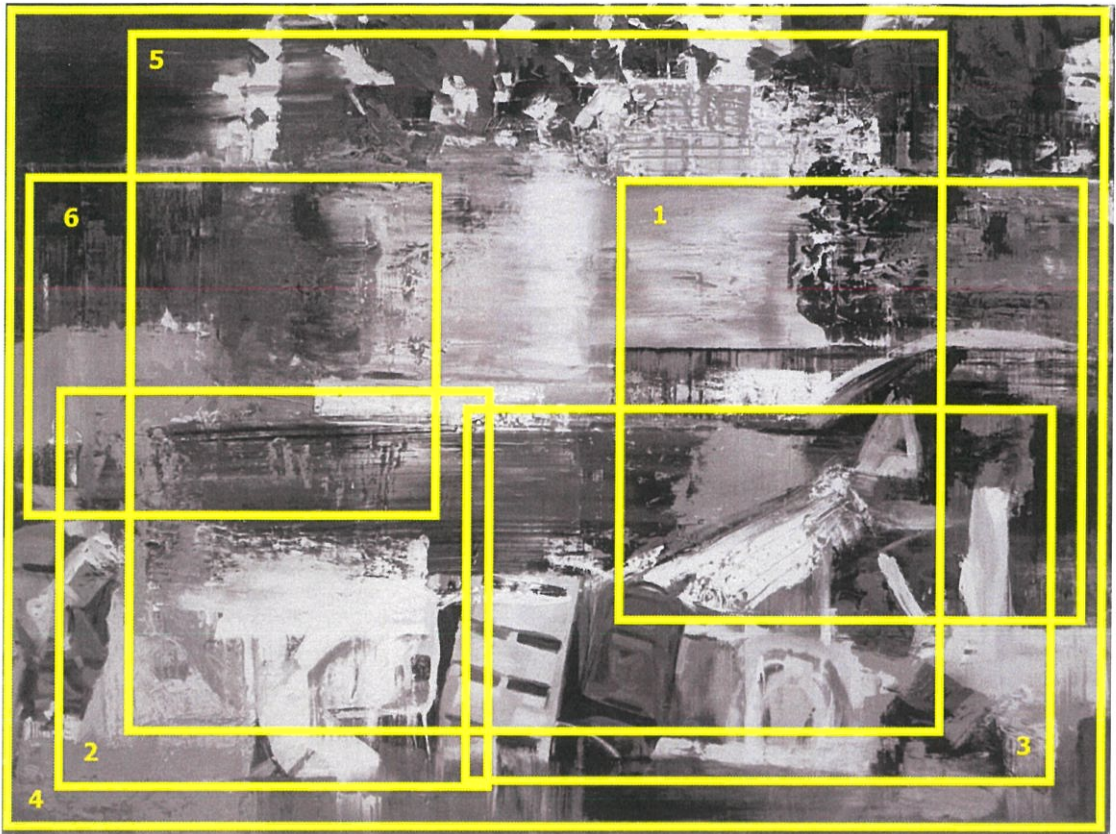
ขนาดของสัดส่วนมีการจัดการภาพให้มีรูปทรงและทัศนธาตุ เส้น สี น้ำหนัก พื้นผิว พื้นที่ว่างให้สัมพันธ์กัน มีความสัมพันธ์กลมกลืนเหมาะสมกันเพื่อให้เกิดทัศนียภาพทางอารมณ์

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

การใช้รูปทรงพื้นที่และพื้นผิวที่มีหลายลักษณะเช่น ความหยาบ ความเรียบ การจุดสี สร้างทัศนียภาพ บรรยากาศของพื้นที่เพื่อแสดงคุณค่าทางความในสุนทรียภาพ

6. ความเคลื่อนไหว (Movement)

ใช้วิธีการสร้างการเคลื่อนไหวของทัศนธาตุ สี พื้นผิว รูปทรง ที่เกิดขึ้นได้ด้วยการปาดสีที่หนาการวางตำแหน่งเนื้อสีที่ค่อนข้างแหลมล้ำกัน เข้าหากัน ด้วยการปาดขึ้นด้านบน ด้านล่าง ด้านข้าง และการทำซ้ำ เพื่อให้เกิดเป็นรูปทรง และพื้นผิว ที่กลมกลืนเป็นทัศนียภาพเดียวกัน

ภาพที่ 59 : ภาพวิเคราะห์ห้องค์ประกอบจากผลงานชิ้นที่ 4

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ข้าพเจ้าสร้างผลงานให้ประสานความกลมกลืนของรูปทรงที่เป็นรูปธรรมของความทับซ้อนโครงสร้างสภาพแวดล้อมของชุมชนแออัด และความเป็นนามธรรมให้สมดุลกันด้วยการจัดวางองค์ประกอบ ทักษะการนำเสนอในการใช้พื้นที่ เทคนิคการปาดสี ฝีแปรง และการใช้เนื้อสีเป็นจุดหมายหลักเพื่อนำเสนอความรู้สึกของคุณค่าความงามในสุนทรียภาพ

2. ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายในผลงานของข้าพเจ้าเน้นที่เทคนิควิธีการทำงานของจิตรกรรมมีการใช้ฝีแปรง สลับกับการปาดสีหนาซ้อนกันหลายชั้นเป็นพื้นที่กว้างเกิดการผสมสีกันบนผ้าใบ วิธีการสร้างพื้นผิวแบบเรียบและสร้างพื้นผิวแบบหยาบเนียนของเนื้อสี วิธีการทำให้ภาพมีระยะใกล้ไกลและสร้างความกลมกลืนให้รูปทรงและพื้นผิว

3. ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลของตัวภาพ เกิดจากการใช้จุดสีและพื้นผิว ทับซ้อนกันหรือล้อมล้ากัน จนเกิดการประสานกันทางสายตา มีความสมดุลในเรื่องของการจัดวางองค์ประกอบ สร้างสมมาตรด้วยวิธีการจัดการมุมมองให้มีลักษณะขนานกับเส้นแกนแนวราบของภาพ มีขนาดของรูปทรงที่เป็นรูปธรรมและความเป็นนามธรรมให้เกิดการถ่วงดุลและกลมกลืนเข้าด้วยกัน

4. สัดส่วน (Proportion)

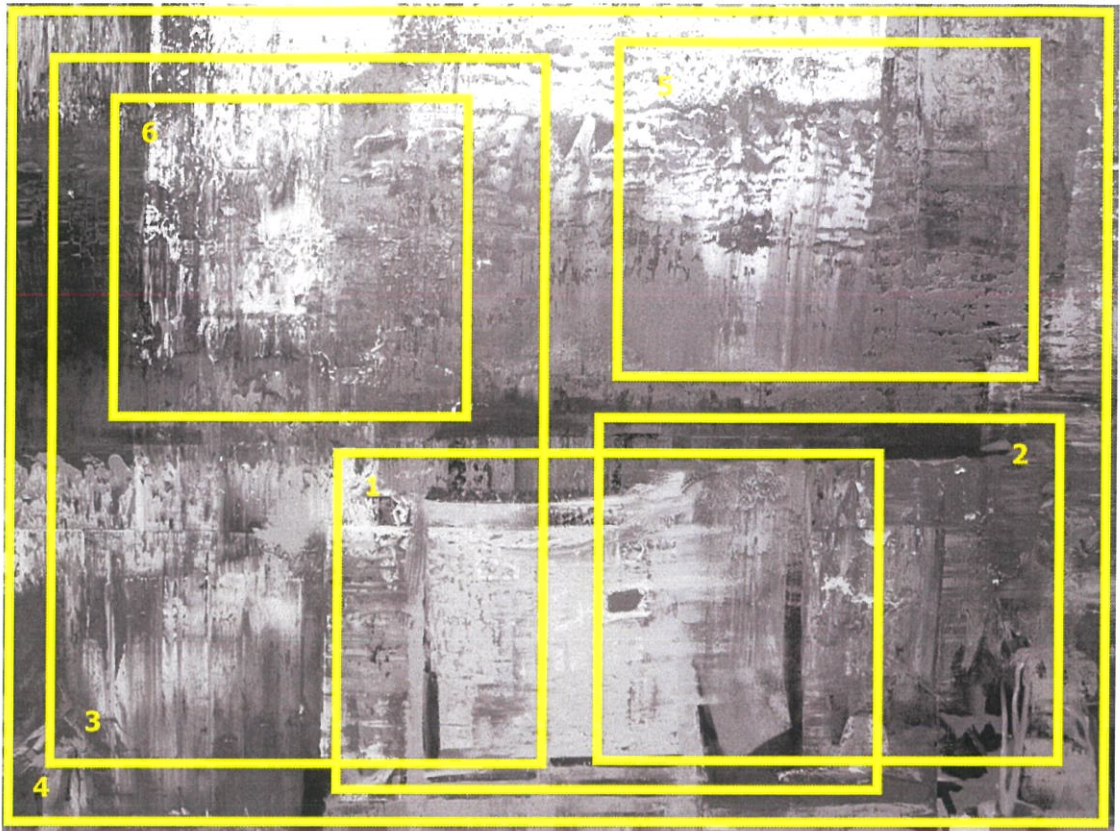
สัดส่วนในที่นี้ คือ ขนาดของสัดส่วนในการจัดการภาพให้มีรูปทรงและทัศนธาตุ เส้น สี น้ำหนัก พื้นผิว พื้นที่ว่างให้สัมพันธ์กัน มีความสัมพันธ์กลมกลืนเหมาะสมกันเพื่อให้เกิดทัศนียภาพทางการชมเพื่อคุณค่าความงามทางสุนทรียภาพ อีกทั้งการแบ่งสัดส่วนภาพลำดับความสำคัญของส่วนเด่น และส่วนรองอย่างเหมาะสมไม่ให้เกิดความน่าเบื่อ

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่นในผลงานชิ้นนี้ การใช้รูปทรงพื้นที่และพื้นผิวสร้างทัศนียภาพ บรรยากาศของพื้นที่เพื่อแสดงคุณค่าทางความในสุนทรียภาพไม่ให้เกิดความแข็งจนเกินไปของตัวงาน

6. ความเคลื่อนไหว (Movement)

ใช้วิธีการสร้างการเคลื่อนไหวของทัศนธาตุ สี พื้นผิว รูปทรง ที่เกิดขึ้นได้ด้วยการปาดสีที่หนาการวางตำแหน่งเนื้อสีที่ค่อนข้างเหลื่อมล้ากัน เข้าหากัน ด้วยการปาดขึ้นด้านบน ด้านล่าง ด้านข้าง และการทำซ้ำ เพื่อให้เกิดเป็นรูปทรง และพื้นผิว ที่กลมกลืนเป็นทัศนียภาพเดียวกัน

ภาพที่ 60 : ภาพวิเคราะห์ห้องค์ประกอบจากผลงานชิ้นที่ 5

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ข้าพเจ้าสร้างผลงานให้เกิดการประสานความกลมกลืนของรูปทรงที่เป็นรูปธรรมของความทับซ้อน โครงสร้างสภาพแวดล้อมของชุมชนแออัด และความเป็นนามธรรมให้สมดุลกันด้วยการจัดวางองค์ประกอบ ทักษะธาตุ แสดงออกในการใช้พื้นผิว เทคนิคการปาดสี ฝึแปรรง และการใช้เนื้อสีให้เข้ากับรูปทรง และสภาพแวดล้อมของทัศนียภาพ เป็นจุดหมายหลักเพื่อนำเสนอความรู้สึกของคุณค่าความงามในสุนทรียภาพ

2. ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายในผลงานของข้าพเจ้าเน้นที่เทคนิควิธีการทำงานของจิตรกรรมมีการใช้ฝึแปรรง สลับกับการปาดสีหนาซ้อนกันหลายชั้นเป็นพื้นที่กว้างเกิดการผสมสีกันบนผ้าใบ วิธีการสร้างพื้นผิวแบบเรียบและสร้างพื้นผิวแบบหยาบนูนของเนื้อสี วิธีการทำให้ภาพมีระยะใกล้ไกลและสร้างความกลมกลืนให้รูปทรงและพื้นผิว

3. ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลของตัวภาพ เกิดจากการใช้จุดสีและพื้นผิวที่บ่งชี้หรือล้อมล้ากัน จนเกิดการประสานกันทางสายตา มีความสมดุลในเรื่องของการจัดวางองค์ประกอบ คุณภาพของสีร้อนและเย็น ใช้สีเทาเป็นตัวควบคุมน้ำหนักกลางและเข้ากับทุกสีได้ มีขนาดของรูปทรงที่เป็นรูปธรรม และความเป็นนามธรรมให้เกิดการถ่วงดุลและกลมกลืนเข้าด้วยกัน

4. สัดส่วน (Proportion)

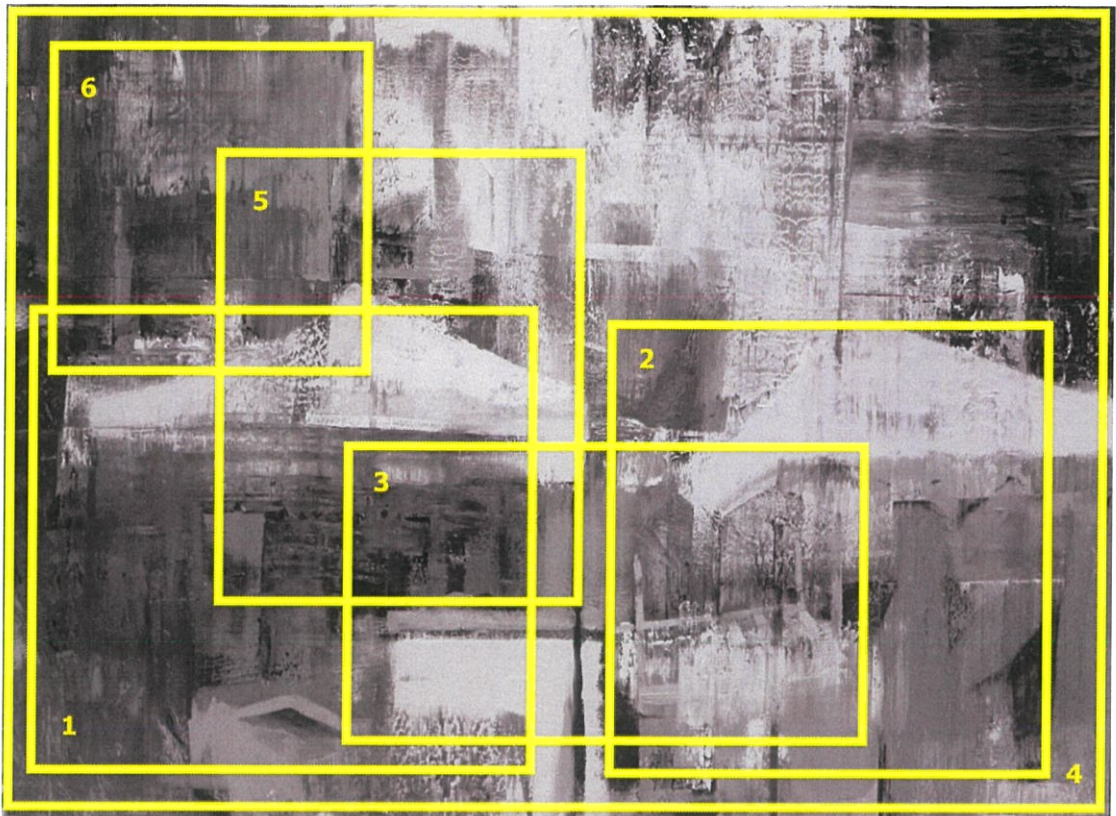
สัดส่วนในที่นี้ คือ ขนาดของสัดส่วนในการจัดการภาพให้มีรูปทรงและทัศนธาตุ เส้น สี น้ำหนัก พื้นผิว พื้นที่ว่างให้สมส่วนกัน มีความสัมพันธ์กลมกลืนเหมาะสมกันเพื่อให้เกิดทัศนียภาพทางการชมเพื่อคุณค่าความงามทางสุนทรียภาพ อีกทั้งการแบ่งสัดส่วนภาพลำดับความสำคัญของส่วนเด่น และส่วนรองอย่างเหมาะสมเท่ากัน

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่นในผลงานชิ้นนี้ การใช้รูปทรงพื้นที่และพื้นผิวสร้างทัศนียภาพ บรรยากาศของพื้นที่เพื่อแสดงคุณค่าทางความในสุนทรียภาพไม่ให้เกิดความแข็งจนเกินไปของตัวงาน

6. ความเคลื่อนไหว (Movement)

ใช้วิธีการสร้างการเคลื่อนไหวของทัศนธาตุ สี พื้นผิว รูปทรง ที่เกิดขึ้นได้ด้วยการปาดสีที่หนาการวางตำแหน่งเนื้อสีที่ค่อนข้างแหลมล้ากัน เข้าหากัน ด้วยการปาดขึ้นด้านบน ด้านล่าง ด้านข้าง และการทำซ้ำ เพื่อให้เกิดเป็นรูปทรง และพื้นผิว ที่กลมกลืนเป็นทัศนียภาพเดียวกัน

ภาพที่ 61 : ภาพวิเคราะห์ห้องค์ประกอบจากผลงานชิ้นที่6

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ข้าพเจ้าสร้างผลงานให้เกิดการประสานความกลมกลืนของรูปทรงที่เป็นรูปธรรมของความทับซ้อน โครงสร้างสภาพแวดล้อมของชุมชนแออัด และความเป็นนามธรรมให้สมดุลกันด้วยการจัดวางองค์ประกอบ ทิศนธาตุ แสดงออกในการใช้พื้นผิว เทคนิคการปาดสี ฝีแปรง และการใช้เนื้อสีให้เข้ากับรูปทรง และสภาพแวดล้อมของทัศนียภาพ เป็นจุดหมายหลักเพื่อนำเสนอความรู้สึกรสของคุณค่าความงามในสุนทรียภาพ

2. ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายในผลงานของข้าพเจ้านั้นที่เทคนิควิธีการทำงานของจิตรกรรมมีการใช้ฝีแปรง สลับกับการปาดสีหนาซ้อนกันหลายชั้นเป็นพื้นที่กว้างเกิดการผสมสีกันบนผ้าใบ วิธีการสร้างพื้นผิวแบบเรียบและสร้างพื้นผิวแบบหยาบหนูนของเนื้อสี วิธีการทำให้ภาพมีระยะใกล้ไกลและสร้างความกลมกลืนให้รูปทรงและพื้นผิว

3. ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลของตัวภาพ เกิดจากการใช้จุดสีและพื้นผิว ทับซ้อนกันหรือล้อมล้ำกัน จนเกิดการประสานกันทางสายตา มีความสมดุลในเรื่องของการจัดวางองค์ประกอบ แบ่งภาพออกเป็นสามส่วน โดยมีสัดส่วนสัมพันธ์กัน มีขนาดของรูปทรงที่เป็นรูปธรรมและความเป็นนามธรรมให้เกิดการถ่วงดุลและกลมกลืนเข้าด้วยกัน

4. สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนในที่นี้ คือ ขนาดของสัดส่วนในการจัดการภาพให้มีรูปทรงและทัศนธาตุ เส้น สี น้ำหนัก พื้นผิว พื้นที่ว่างให้สัมพันธ์กัน มีความสัมพันธ์กลมกลืนเหมาะสมกันเพื่อให้เกิดทัศนียภาพทางการชมเพื่อคุณค่าความงามทางสุนทรียภาพ อีกทั้งการแบ่งสัดส่วนภาพลำดับความสำคัญของส่วนเด่น และส่วนรองอย่างเหมาะสมเท่ากัน

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่นในผลงานชิ้นนี้ การใช้รูปทรงพื้นที่และพื้นผิวสร้างทัศนียภาพ บรรยากาศของพื้นที่เพื่อแสดงคุณค่าทางความในสุนทรียภาพไม่ให้เกิดความแข็งจนเกินไปของตัวงาน

6. ความเคลื่อนไหว (Movement)

ใช้วิธีการสร้างการเคลื่อนไหวของทัศนธาตุ สี พื้นผิว รูปทรง ที่เกิดขึ้นได้ด้วยการปาดสีที่หนาการวางตำแหน่งเนื้อสีที่ค่อนข้างแหลมล้ำกัน เข้าหากัน ด้วยการปาดขึ้นด้านบน ด้านล่าง ด้านข้าง และการทำซ้ำ เพื่อให้เกิดเป็นรูปทรง และพื้นผิว ที่กลมกลืนเป็นทัศนียภาพเดียวกัน

บทที่ 5

บทสรุป

ศิลปินนิพนธ์ชุด “ความงามในภูมิทัศน์ที่ไม่เป็นระเบียบ” มีที่มาและแรงบันดาลใจจากชุมชนแออัดในเมืองกรุงเทพฯ ซึ่งมุ่งเน้นทำการศึกษาวิถีทัศน์โครงสร้างของที่พักอาศัยในชุมชน ความแออัด และความไม่เป็นระเบียบ ข้าพเจ้าจึงนำความประทับใจ และความชื่นชอบในการทับซ้อนของโครงสร้างบ้านพักอาศัย การต่อเติมโครงสร้างที่มีรูปทรงเป็นอิสระ และอาณาเขตพื้นที่ที่เกิดจากการซ้อนทับของสิ่งของเป็นกองเนินสูง มาวิเคราะห์ และพิจารณา สร้างแนวคิดหลัก เนื้อหา และรูปแบบในสร้างสรรค์ผลงานในทางทัศนศิลป์ ข้าพเจ้าทดลองดำเนินการสร้างสรรค์จากการร่างภาพต้นแบบแบ่งออกเป็นสามชุดเพื่อศึกษาและค้นคว้าวิธีการสร้างโครงสร้างรูปทรงผ่านทัศนธาตุ ซึ่งได้แก่ เส้น สี น้ำหนัก รูปร่างรูปทรง สี พื้นที่ว่าง และพื้นผิว ที่รวมตัวกันอย่างมีเอกภาพ และเทคนิควิธีการในการสร้างผลงานที่มีลักษณะเฉพาะ เช่น การปิด ขูดขีด และฉลุ ผสมผสานจินตนาการและอารมณ์ความรู้สึก และความงาม สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ในรูปแบบของรูปธรรมและนามธรรมเข้าด้วยกัน โดยนำวิถีทัศน์มาเป็นจุดเริ่มต้นของการทำงานผ่านการคลี่คลาย ลดทอน พัฒนา เป็นผลงานนามธรรมที่เกิดเอกภาพระหว่างเนื้อหาและรูปทรง โดยมีเป้าหมายในการนำเสนอให้เกิดการตื่นของอารมณ์ความงามและคุณค่าทางสุนทรียะแก่ผู้ชม

การดำเนินงานสร้างสรรค์ผลงานศิลปินนิพนธ์ชุด ความงามในภูมิทัศน์ที่ไม่เป็นระเบียบ ทำให้ข้าพเจ้าได้ศึกษาข้อมูลจากการลงพื้นที่จริงและการสืบค้นจากอินเทอร์เน็ตและหนังสือ ทำให้ข้าพเจ้าเรียนรู้วิธีการสร้างสรรค์ผลงานทางทัศนศิลป์ในด้านทฤษฎีและในด้านการทดลองปฏิบัติงาน เรียนรู้การแก้ไขปัญหา การวิเคราะห์องค์ประกอบงานศิลปะ เพื่อพัฒนาให้ได้มาซึ่งผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ ช่วยเพิ่มพูนพัฒนาทักษะในทางการวาดภาพ และแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมที่มีประโยชน์ต่อตัวข้าพเจ้าในอนาคต

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ในขั้นตอนของการขยายเป็นผลงานจริงประสบกับปัญหาทางด้านเครื่องมือที่ใช้ต้องมีการขยายขนาดของเครื่องมือจากขนาดปกติไปเป็นขนาดใหญ่ขึ้น ปัญหาเมื่อลงมือปฏิบัติชิ้นงานจริงคือปัญหาของการทับซ้อนของสีที่เมื่อปาดไปแล้วไม่ได้ผลอย่างหวังไว้ต้องรอให้สีแห้งก่อนแล้วถึงจะทำซ้ำแก้ไขให้ดีขึ้นได้ เกิดกระบวนการทดลองทำซ้ำหลายๆ ครั้ง เพื่อจัดการผลงานให้ลงตัวสร้างเอกภาพเพื่อให้งานเสร็จสมบูรณ์

การเรียนรู้ศึกษาจากข้อผิดพลาดต่างๆ จะนำมาซึ่งวิธีการแก้ไข เกิดการวางแผนเพื่อจัดการปัญหาที่เกิดขึ้น ทำให้การจัดสรรเวลามีคุณภาพ และทำให้การทำงานมีมาตรฐานและผลงานเสร็จสมบูรณ์ลงได้

บรรณานุกรม

หนังสือ

ชะลูด นิ่มเสมอ. 2557. องค์ประกอบศิลปะ=composition of art. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อมรินทร์.

สื่อออนไลน์

จิรัชญา ชัยชุมชุน.//2562.//เมืองชอนคนจน: เมื่อความศิวิไลซ์คือการไล่คนจนออกจากเมือง.//[ออนไลน์].เข้าถึงได้จากhttps://waymagazine.org/civilized-city-poor-people/?fbclid=IwAR0LDXiCTkJpu5rvm7KI_V0q_sYBs0XMVZmxDSqZG—ZbJIFo0CQ6obZpWo

กาญจนา ตั้งชลทิพย์.//กรุงเทพมหานคร: เมืองโตเดี่ยวตลอดกาลของประเทศไทย.//[ออนไลน์].เข้าถึงได้จาก

<https://http://www.ipsr.mahidol.ac.th/ipsr/annualconference/conferenceiii/Articles/Download/Article02.pdf>

ต่อทอง ทองหล่อ .//2560.//6 ปีจชัยวิฤตติที่อยู่อาศัยในเมืองกรุงสำหรับคนชั้นกลาง-ล่าง และเทรนด์ความคิดที่มีต่อบ้านและคอนโดมิเนียมในอนาคต.//[ออนไลน์].เข้าถึงได้

<https://propholic.com/prop-talk/6->

<https://propholic.com/prop-talk/6-%E0%B8%9B%E0%B8%B1%E0%B8%88%E0%B8%88%E0%B8%B1%E0%B8%A2%E0%B8%A7%E0%B8%B4%E0%B8%81%E0%B8%A4%E0%B8%95%E0%B8%B4%E0%B8%97%E0%B8%B5%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%A2%E0%B8%B9%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%B2%E0%B8%A8/>

อริสา จันทร์บุญทา และ จิรัฐ เจนพิงพร .//2561.//ความเป็นเมือง(Urbanization)และนโยบายของไทย.//[ออนไลน์].เข้าถึงได้

https://www.bot.or.th/Thai/MonetaryPolicy/ArticleAndResearch/FAQ/FAQ_128.pdf

กัณณิกา อังสุรนสมบัติ. //2559.//คนจนเมือง ท่ามกลางกระแสการพัฒนา

.//[ออนไลน์].เข้าถึงได้[http://social-agenda.org/social-watch-thailand-](http://social-agenda.org/social-watch-thailand-2016/%E0%B8%84%E0%B8%99%E0%B8%88%E0%B8%99%E0%B9%80%E0%B8%A1%E0)

[2016/%E0%B8%84%E0%B8%99%E0%B8%88%E0%B8%99%E0%B9%80%E0%B8%A1%E0](http://social-agenda.org/social-watch-thailand-2016/%E0%B8%84%E0%B8%99%E0%B8%88%E0%B8%99%E0%B9%80%E0%B8%A1%E0)

%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%87-

%E0%B8%97%E0%B9%88%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%81%E0%B8%A5%E0%B8
%B2%E0%B8%87%E0%B8%81%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B9%81%E0%B8%AA/

ภาณุ บุญพิพัฒนาพงศ์. //2562.//ศิลปินผู้ใช้ภาพวาดสำรวจพลังอำนาจของภาพแทนความเป็นจริง
.[ออนไลน์].เข้าถึงได้ https://www.matichonweekly.com/art/article_173810

Artnet worldwide corporation. // Adrian Ghenie .//[ออนไลน์].เข้าถึงได้
<http://www.artnet.com/artists/adrian-ghenie/>

อัญธิกา คังคายะ. //2558.//คนจนเมือง
.[ออนไลน์].เข้าถึงได้ <https://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/625976>

ภาพผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน ความงามในภูมิทัศน์ที่ไม่เป็นระเบียบ

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 150x200 ซม.

ชื่อผลงาน ความงามในภูมิทัศน์ที่ไม่เป็นระเบียบ
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 150x200 ซม.

ชื่อผลงาน ความงามในภูมิทัศน์ที่ไม่เป็นระเบียบ
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 150x200 ซม.

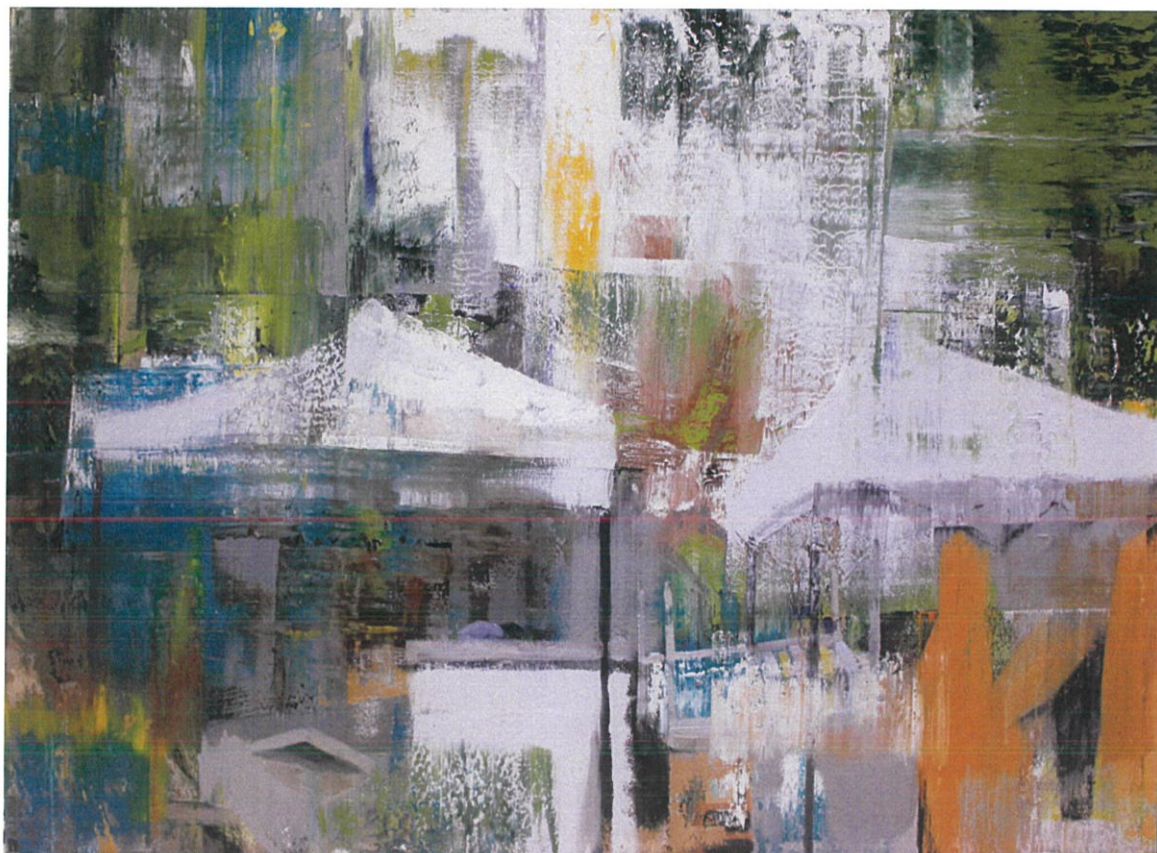
ชื่อผลงาน ความงามในภูมิทัศน์ที่ไม่เป็นระเบียบ
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 150x200 ซม.

ชื่อผลงาน ความงามในภูมิทัศน์ที่ไม่เป็นระเบียบ

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 150x200 ซม.

ชื่อผลงาน ความงามในภูมิทัศน์ที่ไม่เป็นระเบียบ

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 150x200 ซม.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นายธีรกรณ์ จารุภูมิ
วัน เดือน ปีเกิด	27 พฤษภาคม 2538 ที่กรุงเทพฯ
ที่อยู่	8/198 แฟลตค.2 ถ.พระราม4 แขวง ลุมพินี เขต ปทุมวัน กรุงเทพฯ โทร.064-164-6940
ประวัติการศึกษา	2556 โรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์ฯ 2561 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาจิตรกรรม